

Tineretul lumii

CITIȚI ÎN CUPRINSUL REVISTEI:

- Mercenarii secolului al XX-lea
- Negoț cu oameni în Caraibe
- În Spania arestările continuă

9

1960

Revistă internațională a tineretului editată de F. M. T. D. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

S u m a r

Pagina

- 1 Educația tineretului în discuția Adunării Generale a O.N.U.
- 2 15 ani de luptă pentru interesele tinerilor
- 4 Bine ați venit, dragi prieteni!
- 5 Oameni ai sondelor de azi
- 6 Tineretul irakian
- 8 Universitatea constructorilor metroului
- 10 Mercenarii secolului al XX-lea
- 12 Provocări organizate
- 14 Viață nouă
- 16 Pericolul atomic
- 18 Un viitor luminos
- 18 Negociul cu oameni în Caraibe
- 20 Să învingem forțele războiului și fascismului
- 21 Ideile rezistenței sînt mereu vii
- 22 „Acolo unde stelele sînt atît de aproape...”
- 24 În Spania arestările continuă
- 25 Pentru reforma înălmîntului
- 25 Festivalul și N.A.T.O.
- 26 Ne scriu cititorii
- 27 Cine vrea să corespundă cu noi?
- 28 Jocuri distractive

COPERTA I:

În R. D. Vietnam, analfabetismul a fost lichidat. De la cei mai în vîrstă pînă la cei mai tineri, locuitorii țării se bucură azi de lumina culturii

COPERTA a II-a:

O campioană olimpică: Iolanda Balaș

COPERTA a III-a:

Publicitate

COPERTA a IV-a:

Filatelia

O CAMPIOANĂ OLIMPICĂ:

Iolanda Balaș

O să vă întrebați, poate, privind această fotografie: Iolanda Balaș e și halterofilă? Nu. Imaginea fotografică este luată la unul din antrenamentele la sală, în timpul iernii.

„Drumul spre noi performanțe, spunea atunci tînăra campioană mondială, necesită o pregătire multilaterală“. Și programul de antrenament al Iolande Balaș dovedește cît de folositoare sînt exercițiile fizice complexe pentru un atlet.

Ridicarea de greutate, gimnastica, sprintul au ajutat-o pe cunoscuta noastră atletă să obțină o călire fizică generală. Sub ochii atenți ai antrenorului Söter, Iolanda și-a completat astfel antrenamentul „de bază“ la săritura în înălțime cu exerciții ce s-au dovedit foarte prețioase. Munca perseverentă, aptitudinile excepționale cultivate cu deosebită grijă și-au spus cuvîntul: la Jocurile Olimpice de la Roma, Iolanda Balaș a cîștigat mult rîvnita medalie de aur, întrecînd recordul olimpic stabilit la Melbourne de americana Mc. Daniels.

Ea a trecut stacheta înălțată la 1,85 m, în timp ce ultimele sale adversare, sovietica Cencik, poloneza Joswiakowska și englezoaica Shirley, s-au oprit la 1,71 m. Deși în timpul întrecerii a plouat mărunt, îndelung, iar numărul concurențelor la această probă a fost foarte mare, Iolanda a dovedit că posedă nu numai o pregătire fizică serioasă, ci și o atitudine cu adevărat sportivă. Ea a luptat singură, după ce a trecut 1,73 m, pentru a se întrece pe sine, pentru a realiza un record olimpic cît mai bun.

Iolanda Balaș a plecat la Roma din sala Palatului R.P.R., unde participase în acele zile de august la lucrările celui de-al III-lea Congres al U.T.M. Numeroși delegați, cu care Iolanda a stat de vorbă la congres, i-au urât în numele tinerilor din cele mai diferite colțuri ale țării, pe care îi reprezentau, mult succes la Roma pentru cucerirea medaliei de aur. Tuturor acestora, ca și celorlalți oameni ai muncii din patrie care în ziua de 8 septembrie, cînd a concurat Iolanda, au urmărit cu emoție în jurul aparatelor de radio relatarea comportării sale excelente, recordmana mondială și olimpică le-a transmis aceste cuvinte publicate a doua zi în ziarul „Scînteia“: „Sînt fericită după această victorie. Inchin titlul meu patriei și partidului, oamenilor muncii din patrie, care au dorit atît de mult ca și mine acest succes“.

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Rolf Weissbach (R. D. G.);
 Redactor-șef: Mario Bariona (Italia);
 Redactori: Ingemar Anderson (Suedia), Luis Bayardo (Venezuela), Klaus Joutner (R.D.G.), Georg Palikeit (R. F. G.), Ibrahim Kraishi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania), Cheik Bara Lô (Senegal), Sukhendu Majumder (India), Tom Morris (Canada), Marcel Peyrenet (Franța), Feodor Tarasov (U. R. S. S.);
 Administrator: Zoltan Miklos (R.P. Ungară)

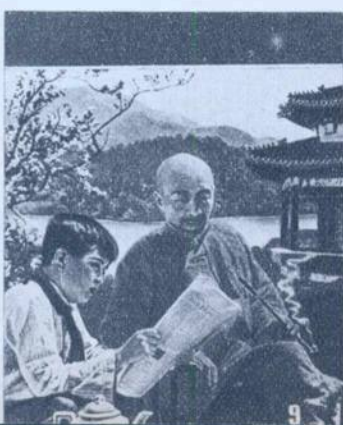
ADRESE

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Redacția ediției în limba română: Piața Scînteii nr. 1, București

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adresa ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă SERVICIULUI DE CORESPON-

DENȚĂ AL F.M.T.D. Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperire cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în pli o serie filatelice completă de 1,50 de le. În cazul cînd solicitați publicarea unui o nunt la rubrica „Cine vrea să corespundă cu noi?“ din revista „Tineretul lumii“, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de le. TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

EDUCAȚIA TINERETULUI

În discuția Adunării Generale a O.N.U.

La Casa de cultură a tineretului din raionul 23 August avea loc o audiție colectivă neobișnuită. Se aflau aici peste 800 de tineri și vîrstnici din uzinele și întreprinderile acestei părți a Bucureștiului. La radio se transmitea Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej rostit la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne. În întreaga țară se găseau la acea oră în jurul aparatelor de radio zeci de mii de ascultători.

Cu cîteva zile înainte, ziarele și agențiile de presă anunșaseră propunerile Republicii Populare Romîne pentru ordinea de zi a celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Tineretul din întreaga lume aflate astfel o veste deosebit de importantă, care îl privea direct: guvernul român propune discutarea la O.N.U. a problemei **„Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”**.

„Propunînd acest punct — răsuna cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej reproduse a doua zi de întreaga presă din R.P.R. —, noi am pornit de la ideea că Organizația Națiunilor Unite poate și trebuie să joace un însemnat rol pozitiv în promovarea unei educații a tinerei generații bazate pe ideile coexistenței pașnice, pe condamnarea spiritului militarist, a urii rasiale și naționale și a oricăror forme de propagandă războinică.

De educația care se dă tineretului de astăzi, chemat într-un viitor apropiat să conducă societatea, depinde în mare măsură dacă eforturile depuse pentru a apăra generațiile viitoare de ororile războiului vor fi încununete de succes”.

Primit cu aplauze furtunoase, raportul profund și clarvăzător prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost susținut și aprobat în unanimitate de deputații Marii Adunări Naționale a R.P.R. „Tineretul nostru sprijină cu căldură noua inițiativă a guvernului republicii noastre populare, izvorîta din politica consecventă de pace a țării noastre” — a spus de la tribuna Marii Adunări Naționale a R.P.R. deputatul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M.

Așa cum au dovedit-o numeroasele adunări organizate în următoarele zile, la care au participat sute de mii de tineri din întreaga țară împreună cu ceilalți oameni ai muncii, voința de pace a tinerei noastre generații de constructori ai socialismului se concretizează în aprobarea deplină, entuziastă, a hotărîrilor Marii Adunări Naționale. Tineretul, alături de întregul popor, a salutat cu deosebită încredere și bucurie desemnarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în fruntea delegației R.P. Romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., considerînd această măsură ca o garanție a contribuției maxime pe care delegația noastră va putea să o aducă la discutarea problemelor importante ale vieții internaționale în actuala conjunctură a relațiilor dintre statele lumii. Susținînd acțiunea guvernului român cu privire la promovarea ideilor păcii în rîndurile tineretului, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și Comitetul Executiv al Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Populară Romînă au adresat o scrisoare către toate organizațiile naționale și internaționale de tineret și studenți, chemîndu-le să contribuie pe plan național și internațional la realizarea acestei inițiative și să solicite sprijinul guvernelor pentru înscrierea propunerii țării noastre pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U., pentru discutarea și stabilirea măsurilor necesare înfăptuirii ei.

Tineretul iubitor de pace din întreaga lume, preocupat de soarta sa, urmărește cu atenție în aceste zile desfășurarea lucrărilor Adunării Generale a O.N.U. Propunerea R.P. Romîne cu privire la educația tinerei generații corespunde intereselor sale vitale. În rîndurile tineretului trebuie promovate ideile păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. Aceasta este concluzia pe care o împărtășesc mase tot mai mari ale tineretului lumii.

Tinerii și tinerele din cele mai diferite colțuri ale globului pămîntesc așteaptă în această privință cuvîntul înaltului for internațional al Organizației Națiunilor Unite.

Londra 1945. Aspect de la Adunarea mondială a tineretului la care a fost votată crearea F.M.T.D.

CINCISPREZECE ANI DE LUPTĂ

Crearea Federației Mondiale a Tineretului Democrat acum 15 ani a constituit un eveniment fără precedent și unic în felul lui în istoria mișcării internaționale de tineret. Pentru prima oară în istorie, reprezentanții organizațiilor de tineret din țări cu sisteme sociale diferite s-au adunat pentru a uni eforturile tinerei generații în favoarea păcii, pentru libertate și bunăstare. F.M.T.D. a fost creată pe baza principiilor și obiectivelor pentru care popoarele și tinerii făcuseră mari sacrificii. Răspunzând întru totul aspirațiilor și intereselor tinerilor, F.M.T.D. și-a fixat drept scop să realizeze unitatea tineretului pentru apărarea păcii, pentru independența tuturor națiunilor și pentru apărarea intereselor tinerilor. Toți tinerii, însuflețiți de aceste nobile idealuri, vor sărbători la 10 noiembrie o zi de o semnificație foarte importantă, care este pentru ei o amintire scumpă.

În cei 15 ani care s-au scurs de la întemeierea sa, federația a rămas mereu credincioasă principiilor care au stat la baza creării ei. F.M.T.D. și-a desfășurat activitatea în mod creator, ținând seamă de evoluția situației internaționale. Această perioadă a dovedit nu numai justetea liniei sale de conduită, ci și importanța și semnificația rolului pe care și l-a asumat în realizarea obiectivelor ei glorioase, pentru pace și independență națională.

Sărbătorind cea de-a 15-a aniversare a federației, se cuvine să amintim factorii care au contribuit ca F.M.T.D. să devină o largă organizație tot mai puternică, în rândurile căreia vin în mod constant forțe noi. Dezvoltarea F.M.T.D. și creșterea prestigiului său nu au avut loc în mod spontan, ci au fost rezultatul direct al activităților sale conforme cu aspirațiile și interesele tinerei generații. Pace, abolirea colonialismului și imperialismului, bunăstare și un viitor fericit, — acestea sînt obiectivele proclamate de tinăra generație din lumea întreagă. Prin activități multiple, desfășurate cu tenacitate, consecvență și vigilență, federația a activat în favoarea păcii și împotriva colonialismului și imperialismului.

Cel de-al doilea război mondial a fost urmat de o perioadă a „războiului rece” declanșat de imperialiști, care, prin cursa înarmărilor și experiențelor nucleare, a făcut să apese asupra lumii amenințarea unui război atomic. Forțele păcii desfășoară în întreaga lume o luptă perseverentă împotriva „războiului rece”, împotriva experiențelor atomice, pentru dezarmare și coexistență pașnică între diferitele sisteme sociale și pentru folosirea cuceririlor științei în scopuri

pașnice. Mișcarea anticolonialistă a popoarelor, pentru cucerirea și apărarea independenței lor naționale a făcut mari progrese, și forțele păcii au sprijinit-o în mod activ. Avem tot dreptul să fim mîndri de faptul că federația noastră s-a aflat în primele rînduri ale acestor forțe ale păcii, care au luat poziție pentru interzicerea armelor atomice, pentru încetarea experiențelor atomice și termonucleare, pentru dezarmare și coexistență pașnică între țări cu sisteme sociale diferite. Prin inițiative diferite și prin diverse activități, F.M.T.D. a mobilizat tineretul din lumea întreagă pentru realizarea acestor obiective și, totodată, prin diferitele sale publicații s-a preocupat de educarea tinerei generații în spiritul păcii și prieteniei.

În ultima perioadă, pacea a fost de nenumărate ori pusă în pericol de actele de provocare și agresiune ale imperialismului și de intervenția sa în treburile interne ale altor țări. Tinerii din lumea întreagă își amintesc încă de marele pericol care a amenințat pacea din pricina agresiunii comise împotriva Egiptului, a ocupării Iordaniei și Libanului de către forțele anglo-americane sau din cauza provocărilor imperialiștilor americani în Taiwan. În această perioadă, F.M.T.D., credincioasă principiilor sale, a condamnat provocările și actele de agresiune și a mobilizat tineretul din lumea întreagă pentru apărarea păcii și a independenței naționale.

Încă de la crearea sa, F.M.T.D. a luat mereu atitudine împotriva tuturor manifestărilor colonialismului și imperialismului și a sprijinit totdeauna în mod activ lupta popoarelor coloniale pentru independență; sprijinul și solidaritatea sa s-au manifestat atît din punct de vedere politic, cît și din punct de vedere material. Activitățile federației au fost întotdeauna însuflețite de ideea că lupta pentru pace este strîns legată de lupta pentru independența națională. Imperialismul este o sursă de război și de mizerie. Popoarele coloniale au luptat cu tărie împotriva lui și prin intermediul federației noastre. Mișcarea popoarelor afro-asiatice împotriva imperialismului din S.U.A. și împotriva dictaturilor militare a avut mereu sprijinul activ al F.M.T.D. Comitetul Executiv al F.M.T.D. a discutat în două sesiuni succesive, la Budapesta și Colombo, despre legăturile prietenești cu tineretul afro-asiatic și despre sprijinul ce trebuie să li se acorde tinerilor de pe aceste continente pe baza principiilor de la Bandung. 24 Aprilie, Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică, este sărbătorită în mod festiv în fiecare an de către toate organizațiile membre ale F.M.T.D.

Una din recentele acțiuni ale tineretului latino-american inițiată de organizațiile membre ale F.M.T.D.

PENTRU INTERESELE TINERILOR

Federația a fost întotdeauna purtătoarea intereselor tineretului în toate domeniile: economic, cultural-sportiv etc. Pe scurt, cei 15 ani care s-au scurs de la crearea sa au dovedit că F.M.T.D. a fost apărătoarea sinceră și cinstită a intereselor tinerei generații. Ea a activat neobosit pentru cooperare între organizațiile internaționale și naționale de tineret, în interesul tinerilor. Federația n-a abandonat politica sa de cooperare în ciuda sciziunii mișcării mondiale a tineretului, provocată de forțele influențate de „războiul rece“, ci, dimpotrivă, a făcut totul pentru a realiza o activitate comună a tinerilor în favoarea păcii și intereselor tinerilor. Federația a rămas deschisă întotdeauna pentru toți aceia care țin să contribuie la apărarea păcii și independenței popoarelor. Ea a sprijinit continuu acțiunile organizate în acest sens de alte organizații. F.M.T.D. a încurajat, de asemenea, acordurile bilaterale între organizațiile sale membre și alte organizații neafiliate. În ciuda atitudinii negative a forțelor politicii „războiului rece“ din mișcarea internațională de tineret, în domeniul cooperării au fost obținute rezultate bune. Sigur de victorie, federația va continua această politică în interesul păcii și al tinerei generații.

Aruncînd o privire asupra celor 15 ani care s-au scurs, orice om cinstit trebuie să aprecieze rolul pe care Federația Mondială a Tineretului Democrat l-a avut în apărarea păcii și independenței naționale, a drepturilor tinerilor. Federația va continua să-și asume acest rol cu tot mai multă energie și tot mai multă vigoare. Cea de-a 15-a aniversare a sa va fi sărbătorită cu voința de a dezvolta și mai mult în rîndurile tineretului principiile pe baza cărora a fost creată federația, de a da mai mult dinamism activităților tuturor organizațiilor noastre membre pentru realizarea dezarmării, pentru apărarea păcii, împotriva imperialismului.

Vom sărbători această aniversare a federației noastre într-o perioadă favorabilă principiilor pentru care am luptat timp de 15 ani. Forțele păcii sînt astăzi mai puternice ca oricînd și unesc masele populare și de tineret din lumea întreagă. Forțele războiului și imperialismului au slăbit și pierd teren. Eșecul conferinței la nivel înalt, provocat de forțele N.A.T.O., conduse de S.U.A., și atitudinea negativă a aceluiași forțe față de problema dezarmării i-au demascat încă o dată pe dușmanii păcii. Popoarele luptă cu dîrzenie împotriva dușmanilor păcii, și această luptă este încununată de numeroase victorii. În Japonia, în Coreea de sud, în Turcia, popoarele s-au ridicat împo-

triva politicii războinice și a pactelor militare. În Africa, în Asia și în America Latină, mișcarea de eliberare națională dă în fiecare zi noi lovituri imperialismului. Țările din Africa își cuceresc una câte una independența, iar eroicul popor algerian, care luptă cu hotărîre împotriva imperialismului francez, înaintază spre victorie. Zguduți de succesele popoarelor, imperialiștii au recurs la acte de agresiune și la intrigi pentru a opri mersul înainte al mișcării de eliberare națională. Agresiunea armatei belgiene împotriva Republicii Congo, sprijinită și de ceilalți imperialiști, ea și agresiunea imperialistă nord-americană împotriva Cubei ne fac să fim tot mai vigilenți în lupta împotriva imperialismului.

Sărbătorirea celei de-a 15-a aniversări nu va fi un eveniment formal, ci va prilejui o puternică acțiune a maselor de tineri pentru triumful păcii și independenței naționale. Unitatea pe care tineretul a știut s-o realizeze în timpul și după cel de-al doilea război mondial împotriva fascismului și pentru democrație trebuie să se manifeste încă o dată, mai puternică, împotriva imperialismului, pentru pace și dezarmare. Mișcarea democratică a luat o mare amploare în rîndurile tinerilor. Masele de tineri sînt angajate într-o luptă nobilă pentru pace, independență, bunăstare și un viitor fericit. În timpul acestei perioade de 15 ani, Federația Mondială a Tineretului Democrat și organizațiile sale membre au rămas credincioase principiilor care stau la baza federației noastre. Ele și-au desfășurat activitatea în mod creator și pe baza sprijinului din ce în ce mai larg pe care federația îl dă tineretului; federația devine în fiecare zi tot mai mare și mai puternică.

Pentru a sărbători în mod demn această aniversare, ar fi potrivit să se organizeze o săptămîină de mobilizare și de acțiuni ale forțelor tineretului pentru pace, pentru dezarmare totală și controlată, pentru independență națională și împotriva colonialismului, pentru o viață mai bună a tineretului în toate domeniile și pentru solidaritate cu tineretul în luptă împotriva colonialismului și a rămășițelor sale.

Cauza care ne unește în cadrul Federației Mondiale a Tineretului Democrat este o cauză glorioasă și victorioasă. Prin sărbătorirea celei de-a 15-a aniversări a F.M.T.D., vom contribui tot mai mult la victoria păcii și prieteniei.

M. JAAFAR

prim-vicepreședinte al F.M.T.D.

na dintre cele mai bune dovezi ale creșterii autorității federației noastre, rod al luptei sale neobosite pentru coexistență pașnică, independență națională a tuturor popoarelor și pentru interesele tinerilor, este faptul că în fiecare an

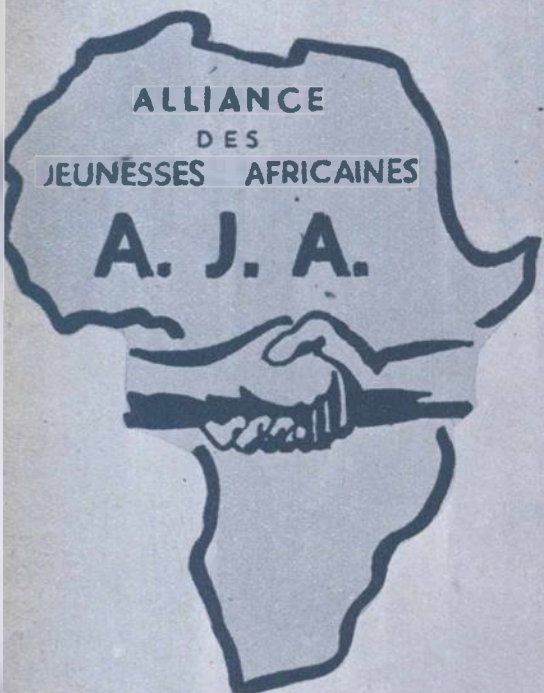
noi organizații hotărâsc să se afilieze la F.M.T.D. Astfel, Biroul federației, cu prilejul unei ședințe recente, a acceptat afilierea următoarelor organizații:

Uniunea națională a studenților comuniști din Belgia, Uniunea studenților din Ceylon, Mișcarea muncitorească-studențească-tărănească „7 ianuarie” (Columbia), Uniunea tineretului din Congo (U.G.E.C.O.), Tineretul popular african, Alianța tinerilor din Congo, Conducerea revoluționară „13 martie” și Confederația elevilor din școlile secundare din Cuba (C.E.S.E.C.), Uniunea studenților din Guyana, Uniunea tineretului agricol din Franța, Cercul studenților și Liga tineretului comunist din Haiti, Clubul „Juventud” (Mexic), Asociația Pobladores din Pampa de Pinorate (Peru), Uniunea tineretului din Ciad, Tineretul african (Ciad),

n-a încetat să susțină în mod hotărât guvernul revoluționar, la care participă prin câțiva conducători ai săi ce ocupă în guvern posturi de mare răspundere. Cu caracter net antiimperialist, această organizație editează organul său, „Combate”, cu un tiraj de 25.000 de exemplare, sub conducerea comandantului Guillermo Jimenez. Printre conducătorii săi cei mai de seamă, amintim pe comandantul Alberto Mora, Gustavo Machin și Rolando Gubelas.

Confederația elevilor din școlile secundare din Cuba (C.E.S.E.C.) grupează pe toți elevii din școlile secundare cubane (300.000) repartizați în federații provinciale. Această organizație a știut să realizeze o unitate a tuturor elevilor din școlile secundare în jurul obiectivelor revoluției cubane. Unul dintre conducătorii săi cei mai cunoscuți a fost Antonio Arbelo. C.E.S.E.C. va ține în curând cel de-al II-lea Congres național al său.

Alianța tinerilor din Congo a jucat un rol hotărâtor în lupta împotriva colonialiștilor belgieni. Obiectivele acestei organizații sînt: educația politică și civică a tinerilor, pregătirea cadrelor tehnice, lichidarea rămășițelor colonialismului belgian, reabili-

BINE ATI VENIT

dragii prieteni

Liga tineretului Afro-Shirazi (Zanzibar), „Timpul liber și vacanța tineretului” (Franța) aderă cu statut de membru asociat pentru turism și schimburile de tineret pe lângă F.M.T.D.

Ratificarea acestor afilieri va fi efectuată de organele supreme ale F.M.T.D. în cursul următoarelor lor ședințe.

Salutăm călduros pe noii membri ai marii familii a tineretului democrat. Vrem să prezentăm cititorilor noștri câteva dintre aceste organizații.

Conducerea revoluționară „13 martie” este una dintre cele mai puternice organizații revoluționare din Cuba. Creată în focul luptei împotriva dictaturii lui Batista, a fost mereu în primele rânduri în lupta ilegală din orașe și în lupta armatei de partizani. A fost creată de Jose Antonio Echeverria, președintele Federației studenților universitari, ucis de oamenii dictaturii.

La conducerea organizației i-a urmat Fructoso Rodriguez, dar și el a fost ucis de gloanțele tiranului. Apoi această organizație a fost condusă de comandantul Faure Chemon, erou al mișcării revoluționare. După prăbușirea dictaturii, Conducerea revoluționară

area personalității africane și, în sfârșit, pregătirea tineretului capabil să ajute patria congoleză.

Uniunea tineretului din Congo a fost creată la sfârșitul anului 1959. Ea are drept obiectiv să ofere membrilor ei o educație politică și civică, să organizeze instruirea tinerilor care n-au putut frecventa școlile, să le ofere burse, să încerce să dea de lucru tinerilor șomeri etc. Se bucură de influență la Leopoldville, Elisabethville și Kowezi.

Mișcarea muncitorească-studențească-tărănească „7 ianuarie” din Columbia este o organizație tină, dar care are deja o puternică influență în capitala țării, Bogota. Cu prilejul recentelor evenimente, în care forțele progresiste ale țării au chemat pe toți alegătorii conștienți să nu participe la comedia pseudoelectorală inscenată de guvernul anti-popular, noua noastră organizație membră se distinge printr-o activitate combativă, denunțînd violarea constituției și cerînd alegătorilor să se abțină. Această mișcare activează în legătură cu diferitele mișcări revoluționare ale tineretului din Columbia — care s-au separat organizatoric pentru a cuprinde mai bine activitatea în diferitele regiuni ale țării — în lupta lui unită împotriva dușmanului comun, pentru înfăptuirea revoluției.

MEXIC

CUBA

HAITI

COLUMBIA

GUYANA

PERU

BELGIA

FRANTA

CEYLON

CIAD

CONGO

ZANZIBAR

OAMENII AI SONDELOR DE AZI

În Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român se subliniază că în anii viitori industria petroliferă se va dezvolta tot mai mult, vor fi puse în valoare noi zăcăminte petroliifere, se vor mecaniza neconținut mijloacele de forare și extracție a țițeiului. În lumina sarcinilor trasate de partid, tehnica nouă își pune pecetea în acest domeniu prin aplicarea procedurii: forajul cu turbina. O dată cu punerea în evidență a unor noi straturi petroliifere, s-a

ivit necesitatea îmbunătățirii indicilor de foraj, încît noile sonde să fie date în exploatare cît mai repede. În acest scop se extinde tot mai mult forajul cu turbina, metodă modernă de înaltă productivitate.

Să poposim pe meleagurile piteștene, la una din secțiile Oficiului de foraj Rm. Vlcea, acolo unde sondori pricepuți aplică noua metodă de forare.

ntre ogoarele colectivisti-
lor, pîlcul de sonde care
străjuiesc cerul contras-
tează cu peisajul rustic
știut din moși-strămoși.
Călăuza noastră, tînărul
inginer Septimiu Seicea-
nu, ne informează că

secția de foraj Ciutești are pe
certificatul de naștere vîrsta de...
un an. În lanurile arii sau la
poalele livezilor, sondele — 12 la
număr — sînt în plină activitate.
Lăsăm în urmă pe cea mai
tînără (abia i s-a făcut recepția)
și ne îndreptăm, pe drumeaguri
întortocheate, spre sonda 173. Silu-
eta ei, înaltă, zveltă, pareă se
deosebește de celelalte.

— Intr-adevăr, așa este, confir-
mă inginerul Seiceanu. Sonda 173
este o instalație modernă de tip
„41.D-150 A“, fabricată la Uzinele
„1 Mai“ din Ploiești.

Brigada de sondori condusă de
comunistul Gheorghe Nițoiu aplică
metoda forajului cu turbina. Care
sînt rezultatele? Să-i dăm cuvîntul
tovarășului Nițoiu, sondor veteran,
care și-a petrecut 32 de ani la
sonde:

— Am cunoscut viața mizeră de
odinioară, cînd lucram la capita-
liști, tehnica rudimentară de foraj...
Azi mă uit cu mîndrie la instalația
aceasta, a noastră, la băieții care
comandă butoanele sau manetele
și la rezultate: forajul cu turbina dă
un randament aproape dublu față
de cealaltă metodă, forajul cu
masa rotativă. Înainte, o sondă de
2.100 de metri adîncime o foram în
circa 90 de zile. Acum, cu turbina,
în numai 29 de zile, luați seama,
am atins 1.500 de metri. Sper să
terminăm forajul cu o lună de zile

înainte de soroc. Asta ne este și
angajamentul...

— Și-o să ne ținem de angaja-
ment, a intervenit în discuție tînă-
rul Ion Zabău, ajutor de maestru.
Sarcinile de plan pe luna iulie
le-am gătut cu 7 zile înainte de
termen; zilnic forăm între 80—100
de metri, față de 30—35 cît avem
norma...

Dar cum?

De la membrii acestei brigăzi
aflăm că cheia succeselor o pun
în mîna sondorilor mai mulți
factori: buna organizare a locului
de muncă, controlul instalației, al
pompeilor triplex, entuziasmul mun-
citorilor, disciplina, dragostea de
meserie, grija față de utilaje, setea
de învățatură...

În brigadă, alături de vîrstnici,
lucrează tineri. Să-l luăm, de
exemplu, pe Ion Zabău. De cinci

ani, el este „elevul“ lui Gheorghe
Nițoiu. Sfatul, sprijinul permanent
pe care l-a primit de la acest
comunist au rodit. Azi Zabău,
după cum spun ceilalți, „e un
sondor universal“. Adică poate
face meseria de podar, ajutor de
meșter, sondor și chiar meșter.

...Iată, s-a terminat schimbul.
Sus în cabina sondei, într-un colț,
se află un raft cu cîteva zeci de
volume.

— Ce să citim azi, băieți?

— „Cartea sondorului“, nea Ni-
țoiule, răspund tinerii.

Și, cu grijă de părinte pentru
toți, comunistul Nițoiu deschide
volumul și citește. Alături se află
propriul său fiu, Nițoiu II, apoi

(Continuare în pag. 6)

„Profesorul“ Gh. Nițoiu (stînga) și
„elevul“ Ion Zabău (dreapta)

Tinerii, îndrumați de Federația irakiană a tineretului democrat (F.I.T.D.), au jucat un rol important în lupta împotriva vechiului regim și au participat activ la apărarea republicii, de la instaurarea ei, dovedind un adevărat patriotism și un înalt spirit de sacrificiu. Natural, este clar că apărarea republicii reprezintă garanția logică a libertății și a independenței poporului lor, iată de ce membrii federației au fost denumiți de primul ministru Kassem, în discursurile sale la deschiderea primului și a celui de-al doilea Congres al federației, ca „armata de rezervă a poporului și a națiunii”.

Federația irakiană a tineretului democrat luptă activ pentru a ajuta guvernul în realizarea sarcinilor economice și sociale. Membrii federației și-au oferit ajutorul lor guvernului cu ocazia „săptămânii de înfrumusețare” a capitalei, cu ocazia „săptămânii sădirii pomilor”, cu prilejul vaccinării împotriva variolei făcute la 130.000 de persoane din orașul Bagdad. Mai mult de 5.000 de cetățeni au absolvit școlile de lichidare a analfabetismului organizate de membrii federației, și aceasta numai în capitală. Federația are 25 de asemenea școli în prezent. Mai multe sute dintre membrii săi lucrează voluntar pe șantiere, ajutând astfel guvernul la construcția clădirilor pentru familiile de muncitori.

TINERETUL IRAKIAN

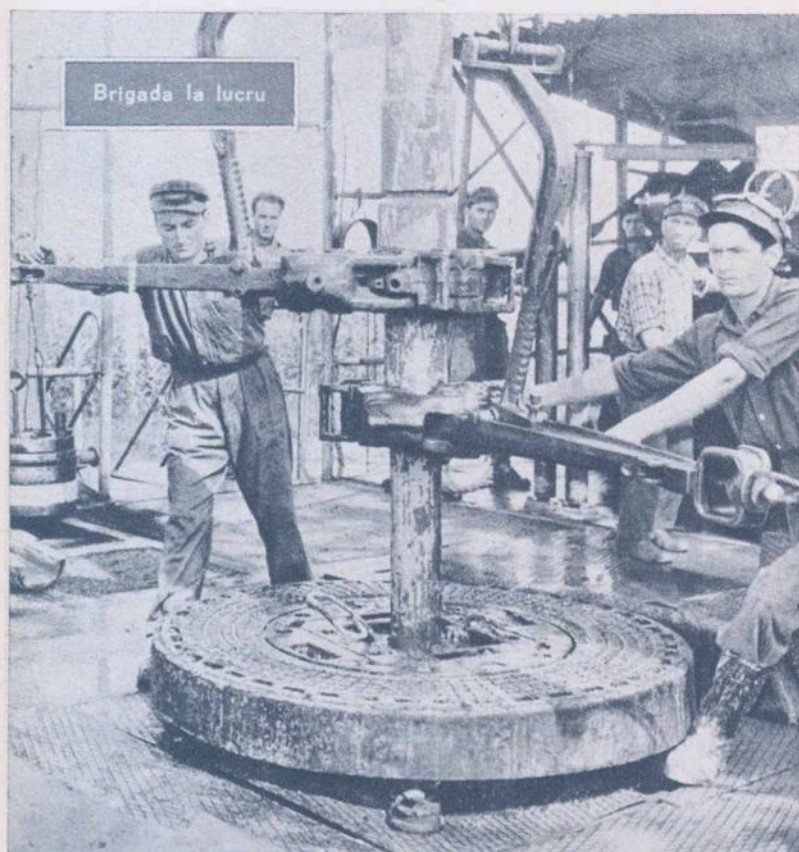
Zeci de parade ale tineretului, de festivaluri, de activități sociale au fost organizate cu sprijinul federației, s-au pregătit un mare număr de grupuri artistice, ansambluri teatrale și corale, echipe de sportivi.

F.I.T.D. dezvoltă în rindurile membrilor săi solidaritatea cu celelalte popoare și cu ceilalți tineri ai lumii în lupta împotriva imperialismului. Un mare număr de activități ale federației sînt inspirate de aceste obiective.

Tineretul democrat din întreaga lume și F.M.T.D. au fost și vor fi întotdeauna alături de tineretul irakian în lupta sa împotriva imperialismului.

1. Iată, așa cum îl avem întipărit în memorie, tineretul irakian: o fotografie a delegației sale la Festivalul de la Viena. Fotoreporterii noștri ne-au trimis imaginile alăturate ale vieții și muncii acestui tineret la el acasă, în țara sa.

2. Federația irakiană a tineretului democrat este unica organizație a tinerilor irakieni. De la înființarea sa, după victoria re-

(Urmare, din pag. 5)

Zabău, Marin Cruceru, Gheorghe Bucuroiu, Ion Tănase și toți ceilalți. Sondorii, aici, în câmp, cunosc laolaltă și din pagini „tehnica nouă”...

Ceea ce învață împreună aplică. Să-l luăm, de pildă, tot pe Zabău. Studiul perseverent l-a făcut să înțeleagă cum anume trebuie identificate prăjinile de foraj cu defecțiuni și, într-una din zile, ce credeți? El, Ion Zabău, a găsit o prăjină defectă care, neobservată, ar fi putut să ducă la ruperea garniturii de foraj la o adâncime de 1.900 de metri... Drept consecință, se paraliza viața sondei. Un fapt cotidian, despre care Zabău a povestit succint și cu modestie. Învățînd de la tovarășul Nițoiu, Zabău îl instruieste la rîndu-i pe Marin Cruceru, nou angajat, în tainele forajului cu turbina. De la o generație la alta și de la om la om se realizează un principiu al educației comuniste în producție: „Toți muncitorii la același nivel”.

★

Rămăsese în câmp, neclintită, sonda 173 cu sondorii ei pricepuți,

frumtașii secției Ciutești. De la același inginer Seiceanu, intelectual format în anii puterii populare, ne-am notat cîteva cifre despre viața nouă a muncitorilor sondorii. Acolo în sat, 400 de muncitori iau masa la cantină; alți 60 locuiesc la cămin; aparatele de radio îi adună pe sondorii în jurul lor cînd cade seara; fiecare sondă are biblioteca ei; recent s-a constituit o baie cu mai multe dușuri, iar organizația U.T.M. a mobilizat tinerii la muncă patriotică și a amenajat pe riul Vede... un ștrand. Da, un ștrand adevărat. Lucrul cel mai nou: pentru sondorii s-a adus un televizor. O locuință din sat s-a transformat în club...

Oamenii sondelor de azi sînt dornici să citească despre forajul cu turbina sau despre sateliți, despre eroii literaturii noi sau despre evenimentele internaționale — aceasta este concluzia cu care te desparți de sondorii secției Ciutești.

Sînt oameni noi, educați de partid, care se străduiesc să muncească și să trăiască în chip socialist.

V. VIȘINESCU

IRIAN

voluției irakiene, ea este membră a F.M.T.D. Iată-i pe membrii Secretariatului F.I.T.D. primiți de primul ministru Kassem.

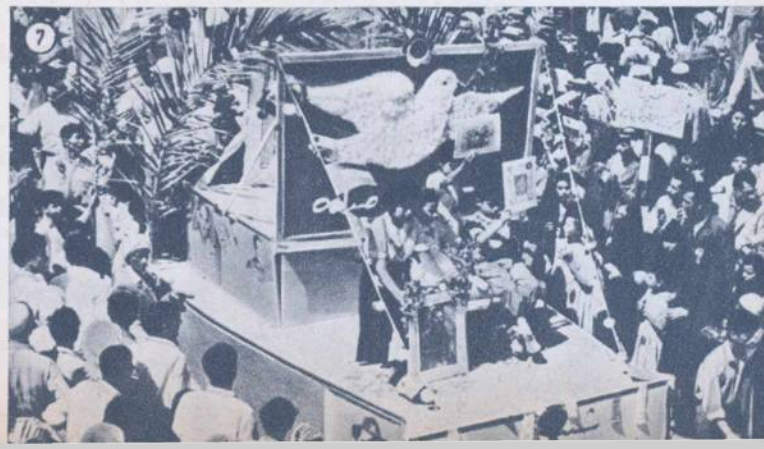
3. Lupta împotriva analfabetismului este una din primele sarcini ale F.I.T.D. Federația a creat mai multe școli pentru lichidarea analfabetismului. Membrii F.I.T.D.-șin cursuri la aceste școli.

4. Membrii F.I.T.D. participă în mod activ la lupta împotriva epidemiilor, care în trecut au făcut numeroase victime în rindurile populației irakiene. În fotografie câțiva membri ai F.I.T.D. vaccinează locuitorii unei localități împotriva variolei.

5. F.I.T.D. veghează la dezvoltarea culturii naționale. Membrii ansamblului F.I.T.D. execută dansul popular „Ashirian”.

6. Se întâlnesc mereu în țară noi grupuri de tineri voluntari ajutând la construcția de case pentru muncitori.

7. Tinerii irakieni sînt ferm convinși că apărarea revoluției reprezintă chezașia tuturor acestor realizări. Iată o manifestație patriotică a tineretului.

ДВОРЕЦ КУЛЬТУРЫ МЕТРОСТРОЯ
ОБЪЯВЛЯЕТ
 ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ПРИЁМ
 В
УНИВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРЫ
 НА ФАКУЛЬТЕТАХ

I. Литературный
 II. Музыкальный

III. Театр и кино
 IV. Изобразительного искусства

Университет культуры имеет четыре факультета: литературный, музыкальный, театральный и факультет изобразительного искусства. Каждый факультет имеет свои факультетские курсы и факультетские курсы повышения квалификации. Факультет литературы имеет курсы по литературе, искусствоведению, журналистике, драматургии, театру, кино, изобразительному искусству и т.д.

Университет культуры имеет четыре факультета: литературный, музыкальный, театральный и факультет изобразительного искусства. Каждый факультет имеет свои факультетские курсы и факультетские курсы повышения квалификации. Факультет литературы имеет курсы по литературе, искусствоведению, журналистике, драматургии, театру, кино, изобразительному искусству и т.д.

Факультет литературы имеет курсы по литературе, искусствоведению, журналистике, драматургии, театру, кино, изобразительному искусству и т.д.

Факультет литературы имеет курсы по литературе, искусствоведению, журналистике, драматургии, театру, кино, изобразительному искусству и т.д.

РЕДАКТОРСКАЯ КОЛЛЕКЦИЯ ПРАКТИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ В ОБЛАСТИ КУЛЬТУРЫ МЕТРОСТРОЯ ЧЕРЕЗ ПЕЧАТЬ СОВЕТСКОГО УНИВЕРСИТЕТА

Декан Литературного факультета — профессор МГУ
Р. М. САМАРИН

Декан факультета Театр и кино — доцент ВГИК
 Народная артистка СССР **Т. Ф. МАКАРОВА**

Декан Музыкального факультета — доцент
А. Г. НОБИКОВ

Декан факультета изобразительного искусства —
 Народный художник РСФСР, академик
П. П. СОКОЛОВ-СНАЛЯ

Университет культуры и искусств 125080 Москва, ул. Мухоморова, 12

La deschiderea cursurilor

Afiș al universității constructorilor metroului

UNIVERSITATEA CONSTRUCTORILOR METROULUI

50 milioane de cetățeni ai Uniunii Sovietice sînt încadrați în diferite forme de învățămînt. Această cifră evocă nu numai miliardele de manuale publicate, nu numai sălile de cursuri și clasele, ci și noile uzine și noile case ce se construiesc, evocă bunăstarea poporului și de asemenea mărețele realizări ale științei. Astăzi, acești oameni, care sînt constructori, creatori, contribuie la dezvoltarea marilor realizări ale civilizației umane. Oamenii care au deschis drumul spre cosmos știu să prețuiască portretele egiptene de Fayum și sonetele evului mediu, frescele antice și slave vechi, nemuritoarele tragedii ale lui Shakespeare și simfoniile lui Beethoven...

Bogatul patrimoniu al trecutului, arta prezentului îi atrag mult pe sovietici, și îndeosebi pe tineri. Această voință de a învăța, această sete de frumos îmbracă o formă nouă, de masă, aceea a universităților de cultură generală. Acestea reprezintă o nouă formă de educare științifică a poporului sovietic și în mod cu totul deosebit a tineretului sovietic.

La prima vedere, frecventarea cursurilor noilor universități nu va schimba viața cu nimic. Ca și în trecut, muncitorul va continua să lucreze la mașina sa, inginerul să realizeze planuri, țesătoarea să supravegheze cu un ochi vigilent funcționarea războaielor de țesut. Ei n-au pretenția de a se face critici literari, sculptori sau artiști de cinema. Vor să fie membri demni ai societății comuniste.

Cultura epocii noi va fi nedespărțită de muncă, odihnă, de relațiile între oameni, de atitudinea fiecăruia față de el însuși. Va fi un aliaj monolit minunat. Universitățile de cultură generală sînt încă un pas spre această unitate.

Îată-ne în fața clădirii luminoase, cu patru etaje, a Palatului culturii constructorilor metroului. Pe panoul de afișaj, un modest anunț în două culori: „Universitatea culturii”. Este ziua deschiderii. Ușa de la intrare nu stă locului nici o clipă, căci sosesc mereu noi tineri, ca și vîrstnici. Viitorii auditori primesc legitimații de intrare și orașul cursurilor. În fața anunțurilor se opresc muncitori, ingineri, studenți... După ce și-au primit legitimațiile, auditorii urcă scara pentru a pătrunde într-o sală splendidă de o mie de locuri. În acest timp, noi intrăm în biroul directorului de studii.

Scurt interviu cu directorul de studii

— Cine poate fi admis la universitate?

— Muncitorii de pe șantierele metroului, muncitorii din întreprinderile cartierului nostru, studenții și în general toți aceia care doresc

pot să urmeze cursurile noastre. Cu o singură condiție: să-i intereseze arta, cultura. Cursurile sînt gratuite.

— Care este durata studiilor? Cine sînt profesorii?

— Durata studiilor va fi de trei ani. Studenții vor audia în acest timp cicluri de lecții de estetică, de literatură sovietică și străină, de muzică, cinematografie, artă dramatică, artă plastică și arhitectură. Universitatea își propune, de asemenea, să facă cunoscute auditorilor săi cele mai recente realizări ale științei și tehnicii.

Cursurile vor fi ținute de savanți, artiști și oameni de litere sovietici cunoscuți. Astfel, academicianul Vinogradov este decanul facultății de litere, compozitorul Novikov este în conducerea facultății de artă muzicală, Tamara Makarova conduce facultatea de teatru și cinema; decan al facultății de arte plastice este academicianul Sokolov Skalia, artist al poporului din Federația Rusă.

Cursurile vor fi însoțite de ilustrații muzicale, lecturi de nuvele și poezii, proiecții de filme.

— Care sînt resursele universității?

— Sindicatele ne acordă un ajutor financiar foarte larg; subvenția lor este de 180.000 de ruble pe an.

Expoziția lui Picasso

Ajustorul Aleksei Novikov nu se interesa de loc de pictură. El considera o pierdere de timp să mergi să vizitezi o galerie de tablouri sau o expoziție de artă. Pentru așa ceva Aleksei n-avea niciodată timp. Îl preocupau doar munca lui, cursurile serale, antrenamentul sportiv... Ținea să asiste la toate meciurile de fotbal, să vadă toate filmele noi, să citească ultimele numere ale revistelor.

Aleksei nu-și amintește cum s-a dus la o expoziție de lucrări ale lui Picasso. Acest fapt, de altfel, nu are de loc importanță.

— Ceea ce m-a impresionat cel mai mult, spune el, erau vizitatorii; ei se opreau în fața unui tablou, făceau un cerc și discutau mult timp despre cite ceva. Am remarcat un tînăr înalt, cu păr negru. Vorbea de tabloul „Fata de pe balcon” într-un mod interesant, încît am început să văd această lucrare cu alți ochi; începeam să remarc ceea ce nu observasem pînă atunci. Îmi spuneam că acest tînăr trebuie să fie un student sau un pictor. Altfel cum ar putea fi atît de bine informat despre aceste lucruri? Dar se dovedi că tînărul era muncitor tipograf. La drept vorbind, în ziua aceea nu m-am uitat prea mult la tablouri, ci mai mult la vizitatori; îmi aplecam urechea la discuțiile lor. Trebuie să mărturisesc că mulți termeni îmi erau străini: „perioada albastră”, „perioada roză”, cubism, suprarealism, expresie, frescă...

Se citau nume de pictori ruși și străini. În ceea ce mă privește nu numai că nu cunoșteam lucrările acestor artiști, dar nu le cunoșteam nici numele!

De atunci vizitez adeseori expoziții, citesc cărți consacrate pictorilor, colecționez reproduceri. Am terminat de citit nu de mult lucrarea în două volume a lui Lionello Venturi „Pictorii moderni”.

Cu un viu interes am citit romanul lui Lion Feuchtwanger consacrat lui Goya. Mi se pare că, în general, pictura și literatura sînt strîns legate una de cealaltă...

Un interviu

Un tînăr slăbuț se apropie de noi și ne întrebă:

— Cînd trebuie să vin pentru lecția următoare? Nu mă descurc la oral...

Aveam proaspete în memorie toate informațiile pe care ni le dăduse directorul de studii și de aceea am fost în stare să-i dăm tînărului lămuririle necesare.

— La ce facultate sînteți înscris?

— La teatru și cinema.

— Mai întîi trebuie să știți că toți auditorii de la orice facultate urmează un ciclu de cursuri generale. Conferințele ce vor avea loc în curînd sînt următoarele: „Muzica și mijloacele sale de expresie”, „Arta teatrală și rolul său în construirea comunismului”, „Muzica populară, sursă de inspirație pentru compozitori”.

Priviți acum această rubrică. Aci figurează numai cursurile facultății dv.: „Teatrul mondial și crearea teatrului rus”, „Cinematograful în Rusia înainte de revoluție”, „Dramaturgia sovietică”. Pe de altă parte, trebuie să asistați la seminarii, unde vă veți fixa cunoștințele primite. Cursul viitor va avea loc duminică.

— Mulțumesc.

— O clipă. Cum vă numiți?

— Leona, Leonid Likanov. Am terminat anul acesta școala medie serală. În prezent, lucrez ca strungar la uzina de instrumente de precizie. Uzina noastră este foarte bună. La uzină s-a organizat recent un cerc dramatic.

— Faceți parte din acest cerc?

— Desigur; chiar la școală făceam parte dintr-o echipă de teatru. Am pus în scenă la clubul uzinei „Tom Sawyer” și o poveste fantastică „Calul de plumb”.

— Pentru ce v-ați înscris la universitatea de cultură generală?

— N-am intenția să devin actor, dar mă interesează teatrul. Și unde mai bine ca la universitatea de cultură generală mi-aș putea completa cunoștințele în această privință?

Are perfectă dreptate. Pentru tineri ca el a fost creată universitatea. Să frecvențezi cursurile universității nu este numai un lucru interesant, ci și un mijloc excelent de a-ți petrece timpul liber. Pentru unii, aceasta cere sacrificii. Orele libere ar dori să le consacre distracțiilor, odihnei, familiei; mai mult, nu este ușor să treci peste oboseala lucrului.

Rețeaua universităților de cultură generală se dezvoltă continuu. Asemenea universități există în fiecare oraș, în fiecare comună mai mare, în unitățile militare. Cei înscriși se numără cu miile. Tot mai mulți sînt aceia care merg duminică dimineața la universitate pentru a deveni timp de citeva ceasuri studenți. Dar se poate să fie altfel într-o țară unde 50 milioane de oameni învață?

E. PARNOV

Vizitatorii primesc legitimații de intrare

MERGENARI SECO S T R

În evul mediu, în Europa, cînd întreg continentul era în mîinile feudalității, seniorii și regii recrutau oameni plătiți cu aur pe care îi înarmau și îi puneau să lupte pentru blazoanele lor. Acești oameni nenorociți erau numiți mercenari.

Dar oare nu mai există și în vremurile noastre, în secolul al XX-lea, trupe mercenare? Corespondenții „Tineretului lumii“ din Anglia, Belgia, Franța, Germania Federală, Elveția au adunat cu răbdare materiale despre o unitate de tristă celebritate în Europa și în lumea întreagă: Legiunea străină. Aceste trupe, luptînd sub drapel francez, sînt asemănătoare unităților „bandeira“ din Spania sau Legiunii anticomuniste pe care a recrutat-o fostul dictator Trujillo, în Republica Dominicană, pentru a interveni în Venezuela și Cuba.

Țață mai jos notele și reportajele corespondenților noștri.

Vreți să treceți „frontiera verde“?

Frankfurt pe Main sau Frankfurt pe Michigan? Greu de ghicit. Orașul, noaptea, îl ametește pe cel care vrea să-l cunoască.

După bunul plac, ca sardelele în ocean, soldații americani merg împleticindu-se, escortați de grupuri de prostituate pricepute la „agățat“. Departe de firmele de neon și de blocurile din beton armat, scăpat de ploaia de bombe a ultimului război mondial, se află un muzeu neobișnuit, muzeul lui Goethe. Acest muzeu este oare la el acasă în acest oraș, unde un militar yankeu l-ar cumpăra, transporta și reconstitui la Manhattan?

În baruri, seara, apar oameni care sînt gata să te faci să treci „frontiera verde“, dincolo de Rîn, în Franța... Și la „legiune“ cu tine... Te poți trezi dimineața cu semnătura pusă pe un contract de angajare în Legiunea străină.

150 de agenți operează în Republica Federală Germană. La Coblenca a fost instalat centrul lor de recrutare.

Un bar, la Frankfurt pe Main, la Stuttgart sau în Berlinul occidental, la Berna sau la Bruxelles, la Liège sau la Geneva. Locul nu prezintă importanță. Doi consumatori vorbesc unul în fața celuilalt, tare, din pricina muzicii transmise de un aparat de radio. Unul dintre acești oameni este matur, cu tenul bronzat, cu un aer hotărît, cu trăsăturile unui om de acțiune. Celălalt nu a împlinit 20 de ani; are mustață fină deasupra buzelor și arată că abia a trecut de perioada adolescenței. Acesta ascultă și bea. Cetățeanul pe care l-a cunoscut nu de mult îi este deja „prieten“ și-l privește acum prin paharele de alcool, care deformează imaginea. Filozofează: „Viața, ce este viața, merită oare să-o trăiești?“ Esențialul sînt banii, care-ți dau puterea și posibilitatea de a trăi tineretea din plin, tumultuos, de a vedea noi orizonturi, pămînturi îndepărtate, unde femeile goale se agăță de brațele bărbaților. Orele trec. Paharele se schimbă mereu. Și omul a pronunțat cuvîntul cel mare: Legiunea străină.

Cînd zorii s-au risipit, Legiunea străină numără un soldat în plus. Va fi trimis într-un convoi pînă la Marsilia și de acolo, în 25 de ore, va debarca în Algeria, unde va fi primit cu fanfara, care-i va cînta: „Tiens v'la du boudin“, marșul cunoscut al Legiunii străine.

Răpire... organizată

Rețeaua de recrutare a legiunii este deosebit de activă. Agenții vorbesc mult și, în promisiunile lor atrăgătoare, fac să alterneze cîștigul mare cu viața ușoară. D-l Massin, un belgian care locuiește la Charleroi, a adus precizări personale asupra a ceea ce el numește „un furt organizat“. Fiul lui avea 18 ani cînd a fost încorporat în Legiunea străină și închis în fortul Saint Nicolas din Marsilia de îndată ce s-a aflat că tatăl îl căuta. După ce timp de 12 zile s-a rugat să-i fie înapoiat fiul, el scrisese: „Disparut în condiții ciudate, după o jignire adusă la școală“, acest

băiat atașat de noi, care nu este nici un bandit, nici un rătăcit și a cărui dispariție nu este explicabilă pentru nimeni... trebuie să fie transferat azi la Sidi-bel-Abbès. Este un lucru sigur. După ce am luat legătura fără rezultat cu autoritățile franceze, cu legiunea, cu ofițeri, pot afirma că este vorba de o răpire organizată în mod rușinos. Această putere se află deasupra oricărei legi umane; secretul este absolut; ca orice criminal de drept comun care nu este ținut la ocnă, va fi trimis într-o zonă de luptă în Algeria?“

Singurul răspuns oficial a fost un comunicat al ministrului Armatei din Paris în care se spunea: „Anonimatul constituie pentru legiune o regulă... Legiunea străină nu folosește agenți care recrutează, ea... acordă azil și nu refuză accesul nimănu!“

Și în Elveția...

De fapt, cazul tînarului belgian pe care l-am evocat nu constituie de loc o excepție.

D-l Max Petitpierre, director al Departamentului politic din Confederația Elvețiană, a arătat în cadrul unor dezbateri în parlament că în fiecare an sînt angajați în Legiunea străină 150—200 de tineri elvețieni și că guvernul francez refuză să elibereze vize pentru tinerii minori. Elveția, care întreține relații de prietenie cu Franța, a intervenit în acest sens de 6 ori în 1957 și de 11 ori în 1958. Situația aceasta, spunea omul politic elvețian, nu mai corespunde concepțiilor juridice și morale de astăzi. El adăuga: „...În Algeria au fost comise acte de cruzime care ar trebui să dea de gîndit elvețienilor adulți și minori atrași în legiune“.

În Indochina și în Algeria, legiunea s-a angajat în lupte mai barbare și mai ucigătoare ca în trecut și în conflicte în care se pare că și într-un caz și în altul nu există preocupare pentru respectarea legilor războiului.

Sînt comise atrocități, se recurge la tortură, populația civilă nu este cruțată.

O fetiță ucisă la ordin

Cuvintele d-lui Max Petitpierre urmau să găsească o tragică confirmare în fața unui tribunal elvețian. Edwin Schibli, care a servit în Algeria, în Legiunea străină, din martie 1958 pînă în ianuarie 1959, apărea în fața tribunalului din Zürich în Elveția pentru nesupunere și activitate militară nedisciplinată în rîndurile forțelor armate ale unei puteri străine.

În cursul interogatoriului, Schibli a declarat că ucisese o fetiță musulmană, în vîrstă de 10 ani, din ordinul căpitanului său, în următoarele împrejurări:

Servea într-o unitate a legiunii în care subofițerii și căpitanul, un anume Polmann, erau germani. În cursul unei operații de cercetare, detașamentul din care făcea parte Schibli a pătruns într-o locuință în care fuseseră informați că era o stație de radio a A.L.N. Soldații scormoniră în zadar în casă. Înăuntru se aflau doar o bătrînă și o fetiță de 10 ani. După cum a declarat Schibli, căpitanul Polmann i-a dat ordinul de a ucide copilul: „Cînd i-am răspuns că nu pot face acest lucru, el m-a amenințat că mă ucide pe loc. Am ucis fetița cu un glonte în cap“.

O școală a crimei

Magescas, francez angajat în legiunea din Vietnam și din Africa de Nord, l-a acuzat în fața unui tribunal din țara sa pe propriul lui tată, care i-ar fi spus: „Ești o adevărată secătură, un adevărat membru al legiunii. Nu te-ar deranja să faci să dispară pe vreunul pentru motive politice. Ai greutăți cu banii. Dacă ți-aș plăti datoriile și te-aș ajuta să dispari, după ce se va termina povestea, ai accepta să ucizi?“

Philippe Magescas, care și-a văzut fratele cazînd în Vietnam ca membru al legiunii, care a fost

U N E A O L U L U I a i A I N A

XX - lea

făcut prizonier la That-Ke și se lăuda cu orice prilej, arătând insigna de parașutist, că uneori a folosit pumnalul, a refuzat târgul propus. Scrupule de om? Nu se știe...

Dacă aceste acuzații sînt adevărate și dacă se ține seamă că tatăl său, Armand Magescas, director adjunct al săptămînalului „Jours de France”, are legături cu cercurile ultracoloniaste din Algeria, nu putem decît să fim stupefiați de concepția pe care el o are despre soldații unei armate așa-zise „de elită”. Dar această concepție este numai a lui Magescas?

SS-iști în legiune

Care sînt efectivele Legiunii străine?

„Times”, cotidian ce apare la Londra, scria recent: „Există puține șanse ca guvernul francez să mențină vîrsta minimă de recrutare atîta timp cît va dura războiul din Algeria”. Zece regimente ale legiunii (șase de infanterie, două de cavalerie și două aeropurtate) sînt angajate în cele mai grele lupte în Algeria. Mult timp menținut la 25.000 de oameni, efectivul Legiunii străine atinge, dacă nu depășește chiar, cifra de 60.000 de oameni — cifră egală cu cea din timpul războiului din Vietnam.

„Metal”, ziar sindical din Germania Federală, apreciază la 120 pe săptămîină numărul germanilor angajați în legiune; un deputat social-democrat a declarat o cifră apropiată: 500 de angajați pe lună, dintre care jumătate din tineri sub 21 de ani.

La drept vorbind, o apreciere exactă este greu de făcut. „Times” din Londra a făcut una, „Die Welt”, din Hamburg, alta. D-l Petitpierre, din partea Confederației Elvețiene, o a treia. Partidul social-democrat vest-german evaluează la 232.500 cifra germanilor care au intrat din 1945 pînă la 3 iunie 1954 în legiune; după aceeași statistică au fost uciși 46.000. Dar

o altă sursă indică cifra de 400.000 de recruți germani după 1945.

Pentru fărâdelegile proiectate, Legiunea străină avea nevoie de cadre călitate, pe care le-a găsit după al doilea război mondial în rămășițele fostelor regimente SS. „Die Welt” din Hamburg scria la 2 decembrie 1958: „70% dintre soldații și ofițerii legiunii sînt germani”. La 18 februarie 1959, „Der Spiegel” confirma: „Membrii germani ai legiunii și parașutiștii constituie coloana vertebrală a armatei franceze din Africa de Nord... Referindu-se la date furnizate de Consiliul Republicii Federale la Alger, revista scria că 40.000 de germani serveau în cadrul legiunii în Algeria. Bernt Engelmann, de la „Welt der Arbeit”, arăta la 17 octombrie 1958: „În Algeria se află efectiv 35.000 pînă la 40.000 soldați de origine germană. Îi întîlnești la fiecare pas. Aproape jumătate sînt foști mercenari, dintre care mulți foști SS-iști, care sînt vărsați în detașamentele de șoc și sînt repartizați peste tot unde este nevoie de o cruzime deosebită”. Foștii SS-iști n-au negat nimic din crimele lor din trecut, ci, dimpotrivă, înaltul comandament al armatei franceze ține seamă și de ceea ce reprezintă trecutul în aprecierea moralului trupelor.

Acum doi ani a fost ucis în luptele din Algeria colonelul Jeanpierre, comandantul primului regiment străin de parașutiști (unitate a Legiunii străine). Acest ofițer fusese deportat în timpul celui de-al doilea război mondial de către naziști la Mathausen și organizația foștilor deținuți din acest lagăr de concentrare hotărî să-i ridice o piatră funerară acolo unde căzuse. Această piatră funerară trebuia să fie extrasă dintr-un bloc de granit chiar din cariera de la Mathausen.

Înaltul comandament francez s-a opus însă pentru că „60% din efectivele regimentului sînt germani și o astfel de manifestație față de postul de comandant al

acestui regiment risca să distrugă moralul trupei”.

Amintirea lagărului Mathausen, a crimelor naziste scădea moralul unei trupe care lupta în Algeria sub drapel francez! Este ușor de înțeles de ce o astfel de veste a provocat indignarea printre patrioții francezi, îndeosebi printre cei salvați din lagăre.

O școală de război pentru militariștii germani

Această fidelitate față de hitlerism nu-i deranjează de loc pe d-l Strauss, ministrul de Război al lui Adenauer, și pe prietenii săi, militariștii revanșarzi vest-germani, ci dimpotrivă. Pentru ce? Pentru că ei consideră că recruții germani din Legiunea străină vor deveni cadre pentru Bundeswehr, noul Wehrmacht. Este semnificativ un fapt: germanii care termină valizi contractul lor cu Legiunea străină, odată reînțorși în Germania Federală, sînt solicitați în serviciile d-lui Strauss pentru a intra în noua armată vest-germană. „Agenda apărării” din R.F.G. pe 1959 a recomandat, de altfel, cu multă însuflețire această practică.

Lucrările militare germane nu mai conțesc cu elogiile la adresa Legiunii străine: „Este una din cele mai bune trupe de elită din Europa occidentală” — scrie Wilfrid Martine în „Wehrkunde” („Știința militară”). Această revistă este editată la München sub conducerea comandantului-șef al aerului, generalul Kammhuber, și a comandantului-șef al marinei, vice-amiralul Ruge (înalt ofițer al lui Hitler). Ea este subvenționată de Ministerul de Război de la Bonn. În decembrie 1958, același apologet dădea sfatul să se însufle armatei germane idealurile legiunii. El le definea astfel:

„Spiritul înalt de camaraderie, un fel deosebit de toleranță, păstrarea cu grijă a tradițiilor, miturilor și ritualului corespunzător, un

corp bine calificat de ofițeri și de subofițeri și, în sfîrșit, o acțiune reciprocă care se exercită prin fapte de vitejie și prestigiu deosebite”. El adăuga: „Problema de a ști cum să instruiești și să formezi recruții Bundeswehrului din punct de vedere ideologic ca soldați ai N.A.T.O. nu poate fi rezolvată decît sprijinindu-te pe practica Legiunii străine”.

Sub drapelul N.A.T.O.

Această trecere a Legiunii străine prin școala de război germană corespunde întru totul obiectivului politic atlantic, alianței imperialiștilor împotriva popoarelor coloniale și împotriva propriilor lor popoare. În Algeria au mers generalul Speidel pentru interesele N.A.T.O., ministrul Strauss și generalul Heusinger pentru Bundeswehr.

Adeseori se amintește dedicația cancelarului Adenauer, care figurează în cartea de aur a legiunii, la muzeul Sidibel-Abbès: „Înainte de toate ar trebui să ne gîndim că acești tineri luptă și mor acolo pentru libertate”.

La 2 octombrie anul trecut, un deputat scria în oficialul „Parlamentarisch-Politisch Pressdienst” („Serviciul de presă parlamentar politic”) că în centrele de instrucție ale legiunii li se spunea recruților germani, pentru a li se flata amorul propriu, că ei erau „soldați ai N.A.T.O., sub ordinele generalului Speidel”. Guvernul de la Paris n-a dezmințit această afirmație. „Această declarație ideologică a fost consolidată față de francezi cînd legiunea a fost pusă să defileze, după o acțiune de curățire în regiunea Constantine, în fața ofițerilor Statului-major general, printre care se găsea și locotenent-colonelul Schwedtgeger din Bundeswehr”.

Lupta organizațiilor de tineret din Europa occidentală împotriva recrutărilor în Legiunea străină și a războiului colonialist din Algeria este deopotrivă o luptă pentru moralul și viitorul tineretului.

PROVOCĂRI ORGANIZATE

Republica Federală Germană organizează provocări la frontiera occidentală a R.D.G. Aceste provocări sînt îndreptate împotriva viciei și bunurilor cetățenilor din R.D.G. și au drept scop să creeze noi focare de tensiune între cele două state germane.

Perioada în care se manifestă, metodele și inițiatorii acestor provocări dovedesc faptul că ele sînt îndreptate împotriva coexistenței pașnice a popoarelor.

Provocările la frontieră organizate și îndreptate sistematic împotriva Republicii Democratice Germane sînt de diferite feluri: adunări provocatoare ale unor mari grupuri de persoane direct la frontieră, manevre militare în imediata apropiere a regiunii de frontieră și chiar violarea premeditată a frontierei de stat.

Pe de altă parte, s-a constatat distrugerea sistematică a instalațiilor pentru supravegherea frontierei. Aceste distrugereri au fost provocate prin incendii, trimițându-se provocatori bine echipați și alte elemente corupte în regiunea de frontieră a R.D.G.

Din numeroasele provocări la frontieră, menționăm cîteva pe care le putem considera ca exemple tipice.

★

La 12 martie 1960, spre ora 11, nu departe de orașul Arendshausen, cercul Heiligenstadt, doi vameși din Germania occidentală au provocat un incendiu direct la frontieră, între riul Leine și o colină. Focul care atingea o lungime

de 300 m a distrus semnele de frontieră și a ars o parte a regiunii din R.D.G.

În aceeași zi, la 12 martie 1960, pe la ora 15, pe drumul dintre Ecklingerode, districtul Worbis, în direcția Duderstadt (Republica Federală Germană), chiar la frontieră, au apărut doi vameși occidentali și doi tineri. Cei doi tineri au aprins focul sub supravegherea vameșilor. Focul a cuprins și distrus instalațiile pentru protecția frontierei.

La 13 martie 1960, în regiunea de frontieră Sickenberg/Asbach, cercul Heiligenstadt, au apărut 80 de persoane, dintre care patru au aprins mai multe focuri.

Aceste incendii organizate la frontiera occidentală a R.D.G. nu sînt decît provocări îndreptate împotriva statului nostru. Adeseori, folosind și alte metode, sînt distruse instalațiile destinate să protejeze frontiera, pentru a provoca conflicte la frontieră.

Numeroase din aceste provocări organizate sînt săvîrșite de către tineri din R.F.G., în timp ce membrii forțelor de supraveghere de la frontieră și vameșii vest-germani, după ce au dat instrucțiuni exacte, supraveghează realizarea planurilor lor.

Cu prilejul provocării la frontieră, lângă muntele denumit Eichenberg, 20—25 de tineri în vîrstă de 15—18 ani au pătruns în regiunea aparținînd R.D.G. Au răsturnat stîlpii și gardurile de la frontieră, au distrus barierele și alte instalații destinate protecției frontierei. În partea occidentală, doi vameși au asigurat protecția acestor acțiuni provocatoare.

La 17 martie 1960, spre ora 17, la frontieră, lângă orașul Wittenberge, au apărut cinci provocatori. Au amenințat pe grănicerii din R.D.G. și au strigat: „Dacă nu vă ascundeți, tragem“.

În regiunea de frontieră Salzwedel/Altmark, o companie întregă de soldați din forțele occidentale de frontieră și-a ocupat poziții de luptă și a strigat spre oamenii noștri: „Vă vom împușca“.

La 23 martie 1960, după apusul soarelui, în regiunea de frontieră, lângă Schönberg, a intrat un camion în care se aflau cinci persoane. Au tras cu o mitralieră și au examinat regiunea de frontieră a R.D.G. Au făcut aceasta cu ajutorul farurilor camionului. Făcîndu-și serviciul în regiunea de frontieră de la Gardelegen, doi grăniceri din R.D.G. au fost atacați cu focuri de armă de către patru membri din forțele de supraveghere a frontierei din Germania occidentală.

La 5 aprilie 1960, spre ora 6,15, la frontiera occidentală a Republicii Democratice Germane, între satele Lindewerra, cercul Heiligenstadt, și Erleshausen (Republica Federală Germană) s-a oprit un camion militar în care se aflau trei membri ai forțelor de frontieră de la Bonn. Cei trei soldați au încercat să răstoarne stîlpii de frontieră și gardurile ce se aflau pe terenul Republicii Democratice Germane. Camionul forțelor de supraveghere a frontierei avea numărul B.G. 30—241.

Evenimentele ce se petrec în fiecare zi la frontiera occidentală a R.D.G. dovedesc în mod

Ca răspuns la demonstrațiile revanșarzilor și ale ațîțătorilor la război, care au avut loc la 3 septembrie 1960 în Berlinul occidental, prezidate de primul Willy Brandt și de Lemmer, ministru în guvernul de la Bonn, s-au produs contrademonstrații spontane din partea luptătorilor antifasciști, a victimelor regimului nazist și a cetățenilor iubitori de pace din Berlinul occidental.

În fotografie: La Wittenbergplatz din Berlinul occidental. O acțiune de refuzare a afișelor împotriva revanșarzilor și ațîțătorilor la război.

clar că membrii forțelor de frontieră din Germania occidentală organizează astfel de acțiuni provocatoare, le pun la cale, în fiecare zi, ei înșiși.

Iată ce se spune în „Wehrkunde“, revistă militară importantă a Republicii Federale Germane (nr. 3/1958): „Forțele de supraveghere a frontierei nu sînt însărcinate numai să supravegheze direct frontiera. Supravegherea frontierei se face de către vama occidentală, care primește ordine din partea Ministerului de Finanțe al Republicii Federale Germane...”

Apoi se mai pot citi următoarele: „În prezent, protecția frontierei din punct de vedere militar este sarcina trupelor denumite «Screen Forces» (trupe ale N.A.T.O.), staționate în regiunea de frontieră și în Bavaria orientală”.

Forțele vest-germano de supraveghere a frontierei servesc ca „rezervă”, fără să aibă sarcini de adevărat organizaționale pașnic.

Ceea ce înseamnă cuvîntul „rezervă” este explicat de cîtva timp în „Der Grenzjäger“, revistă a forțelor de frontieră din Germania Federală: „La nevoie ar izbucni, în locul unui război tradițional, conflicte regionale, avînd caracterul unor războaie civile. Ar fi atunci o situație care ar face necesare forțele pentru protecția frontierei”.

Respectînd aceste idei, încă în 1956 colonelul Spitzer, în acea vreme conducătorul forțelor vest-germane pentru protecția frontierei și fost ofițer în statul-major al Wehrmachtului fascist, a elaborat un plan care prevedea instalarea de puncte de sprijin de-a lungul frontierei occidentale a R.D.G. Aceste puncte trebuiau să servească ca centru de protecție și, în ziua „X”, să servească ca bază de agresiune împotriva R.D.G., după concepția militarismului german. Walter Ulbricht a explicat această concepție a militarismului german cu prilejul unei conferințe in-

Bonn (AP). Die Vereinigten Staaten wären damit einverstanden, wenn die Bundeswehr im Rahmen der NATO auch mit Offensivwaffen wie der Mittelstrecken-Rakete „Polaris“ ausgerüstet würden. Diesen Standpunkt vertrat am Montag der amerikanische Armeeminister Brucker in Bonn. Bundesverteidigungsminister Strauß habe bei seinem Besuch in den Vereinigten Staaten kürzlich Interesse für die „Polaris“-Rakete gezeigt, die von den USA bereits der NATO angeboten worden sei.

Bonn (AP). Statele Unite ar fi de acord să înarmeze Bundeswehrul în cadrul N.A.T.O. cu arme de ofensivă, ca, de exemplu, racheta „Polaris”. Aceste idei au fost expuse de ministrul Armatei americane, Brucker, luna trecută la Bonn. Cu prilejul recentei sale vizite în S.U.A., dl Strauss, ministrul Apărării, s-a interesat de racheta „Polaris”, pe care Statele Unite o oferiseră deja pentru N.A.T.O.

(Această informație a fost publicată în ziarul vest-german „Der Tagesspiegel”, la 5 iulie 1960.)

ternaționale de presă care a avut loc la Berlin la 19 iulie 1960. El a spus cu acest prilej:

„Există intenția de a se începe provocările fasciste în R.D.G., amestecînd fasciști printre emigranții și vizitatorii ce vin din Germania occidentală. La un moment dat, acești fasciști sau neonaziști, cum li se spune în Germania occidentală, trebuie să inițieze provocări. În același timp, există intenția de a se organiza provocări la frontieră, creîndu-se astfel pretexte pentru o invazie a trupelor speciale ale Bundeswehrului în R.D.G. Se prevede ca toate aceste acțiuni să se desfășoare foarte rapid. Executînd acțiunile de mai sus, «domnii» au intenția de a evita contactele cu armata sovietică pentru a putea prezenta evenimentele provocate ca fiind inter-germane”.

Este absolut evident că nu este vorba de acțiuni izolate, provocate de persoane civile sau

în uniformă, ci, dimpotrivă, este vorba de acțiuni conduse de la Bonn.

★

Trebuie, de asemenea, să accentuăm faptul că mai ales în perioada de pregătire a conferinței la nivel înalt, ce trebuia să aibă loc în luna mai, se putea remarca o creștere considerabilă a provocărilor organizate la frontiera occidentală a Republicii Democratice Germane. Este vorba, fără nici un fel de îndoială, de acțiuni ale poliției de provocare duse de guvernul Republicii Federale Germane, avînd drept scop să înrăutățească relațiile între cele două state germane și posibilitatea de înțelegere reciprocă.

Luînd în considerație situația internațională de pînă acum și analizînd provocările organizate la frontiera occidentală a R.D.G., putem constata faptul că imediat ce apar primele semne de destindere internațională începe o creștere a provocărilor. Cînd, în primăvara anului 1959, la Geneva, miniștrii de Externe duceau tratative în prezența miniștrilor Afacerilor Externe ai celor două state germane, s-a constatat o creștere netă a provocărilor organizate la frontiera R.D.G.

Același lucru s-a constatat cu cîteva săptămîni înainte datei fixate pentru începerea Conferinței la nivel înalt a șefilor guvernelor celor 4 mari puteri. Exemplele citate mai sus oferă în acest sens o documentare concretă. Numai în 1960, pînă în luna martie, au fost înregistrate 520 de provocări organizate la frontiera occidentală a R.D.G.

Experiența practică dovedește că instituțiile guvernamentale ale Republicii Federale Germane vor să creeze noi focare de tensiune, organizînd provocări la frontiera R.D.G. și au intenția de a submina toate eforturile pe care le face guvernul R.D.G. pentru apropierea celor două state germane.

★

S-a dovedit că militaristii și fasciștii ocupă funcții importante în viața politică și economică a R.F.G. Dar vrem să accentuăm acest fapt dînd cîteva amănunte biografice ale generalului Andersen, în prezent comandant-șef al forțelor pentru protecția frontierei.

La vîrsta de 17 ani, în 1915, fără să fie obligat, el a intrat în armată. În 1919 a fost înrolat în corpul de siguranță al Prusiei orientale; mai tîrziu, acest organ a fost transformat în forță de protecție a frontierei de răsărit.

Ich habe erkannt, daß entgegen allen anderslautenden Beteuerungen das Bundesverteidigungsministerium einen Angriffskrieg vorbereitet und kann es deshalb nicht mehr verantworten, als deutscher Offizier junge unwissende Soldaten auf einen Bruderkrieg vorzubereiten und als gutbezahlter Presseoffizier mitzuhelfen, die Öffentlichkeit wissentlich irreführen.

Am recunoscut că, contrar oricărei alte informații, Ministerul Apărării din Republica Federală Germană este pe cale de a pregăti o agresiune. Ca ofițer german, nu-mi pot lua răspunderea să pregătesc tineri soldați nevinovați pentru un război fratricid și să contribuie ca ofițer de informații la înșelarea cu bună știință a publicului.

(Extras din declarația făcută la Berlin de Bruno Winzer, fost ofițer al Bundeswehrului, cu prilejul unei conferințe internaționale de presă la 8 iulie 1960.)

Apoi Andersen a devenit membru al poliției; a fost căpitan în poliție și profesor într-o școală de polițiști.

După aceea, a intrat în Wehrmacht. Aici și-a început adevărata carieră. A fost comandant de secție, comandant de regiment, comandantul

unei școli de aviație de război, inspector pe lîngă comandantul unei divizii de artilerie.

În 1942 a fost decorat cu „Ritterkreuz” pentru eforturile sale deosebite în favoarea realizării planurilor fasciștilor germani.

În calitate de membru al forței de protecție a frontierei Germaniei occidentale, el a colaborat la formarea detașamentului central; a fost timp de 2 ani comandantul școlilor de pregătire a organizării citat, și mai tîrziu a fost numit comandant al detașamentului apărării de coastă.

Ca militar, dispunînd de o vastă experiență în „probleme răsăritene”, este o persoană valoroasă pentru realizarea planurilor războinice ale militaristilor de la Bonn. Pentru aceasta, a fost numit inspector și comandant-șef al forțelor apărării de frontieră ale Germaniei Federale.

Este evident că astfel de persoane nu sînt de loc interesate în semnarea unui tratat de pace cu Germania. Pentru ele nu există decît planuri care prevăd înglobarea prin forță a R.D.G. în sfera Republicii Federale Germane. Pentru a putea ajunge la aceasta, ele se folosesc de toate mijloacele disponibile.

Dar toate acestea n-au paralele în istorie? Provocările organizate n-au ajuns niciodată la evenimentele războinice?

În timpul lui Hitler, provocările au devenit metoda care făcea posibilă realizarea planurilor de dominare a lumii.

Fasciștii, sub conducerea lui Henlein, au organizat provocări la frontiera germano-ceshoslovacă și au tras în soldații cehi. În cursul acestei operații au fost uciși cîteva provocatori. Acest incident a devenit motiv pentru guvernul hitlerist în scopul trimerii Wehrmachtului german în Sudeți, în octombrie 1938, pentru a anexa această regiune la „Reich”. În martie 1939 au fost anexate celelalte regiuni ale Cehoslovaciei.

În primăvara anului 1939, fasciștii germani, deghizați în soldați polonezi, au atacat stația de radio de la Gleiwitz; astfel, ei au organizat o provocare care a dus la declanșarea celui de-al doilea război mondial.

Au fost citate aceste exemple istorice pentru a-i reaminti cititorului faptele care, fără îndoială, își găsesc corespondența în provocările organizate acum la frontiera occidentală a Republicii Democratice Germane.

Dacă aceste provocări nu s-au soldat cu rezultate prevăzute, aceasta se datorește atitudinii rezonabile a guvernului Republicii Democratice Germane.

Este sigur că o astfel de atitudine va fi recunoscută de toți oamenii iubitori de pace. O astfel de atitudine va cere tineretului european să sprijine mai mult pe prietenii săi din Republica Democrată Germană și forțele iubitoare de pace din Germania occidentală.

Toți tinerii trebuie să ne ajute să învingem noul militarism german.

OTTO WILKE
R.D.G.

Als Presseoffizier der Luftwaffengruppe Süd, die zur 4. ATAF (4. Alliierte taktische Luftflotte) in Raasdorf (Pfalz) gehört, kann ich Ihnen sagen, daß U-2-Flüge vom Flugplatz Spangdahlem in der Eifel gestartet werden.

Ca ofițer de informații al detașamentului de sud din Luftwaffe — detașament care face parte din cea de-a patra flotă aeriană tactică a aliaților staționată la Ramstein, în Palatinat — pot să vă spun că avioane U-2 decolează de pe aeroportul Spangdahlem/Eifel.

(Extras din declarația pronunțată de Bruno Winzer, fost ofițer al Bundeswehrului.)

Viață nouă

Poiana Mare e o comună veche, situată în apropierea Calafatului, ale cărei începuturi se pierd în străfundul veacurilor. Bătrânele balade oltenești spun că aici a trăit Ion ăl Mare, clăcaș răzvrătit, care a pus boierului Călin „lancea-n gît”. Deasupra comunei, veacurile s-au scurs mereu aceleași, ca norii mișcați de vânt pe cer. S-au perindat generații vegetând într-o statornică mizerie. „Prefacerile” din comună se mărgineau la trecerea pământurilor de la un moșier la altul. Istoria comunei — adevărata istorie, înțeleasă ca proces transformator — a început o dată cu renașterea generală a țării sub standard comunist, în anii construcției socialiste.

DATE PENTRU O MONOGRAFIE

- Și cu ce treburi pe la Poiana Mare, m-a întrebat un călător în trenul local.
  - Merg la gospodăria colectivă.
  - La care?
- Întrebarea era justificată. În comună sînt trei gospodării agricole colective: „Viață

nouă”, „Vasile Roaită” și „Înainte”. Căci Poiana Mare e o așezare omenească de 3.400 de familii. Populația însumează aproape 14.000 de locuitori. Se fac circa 150 de nunți anual. Cea mai cunoscută pînă în prezent a avut loc acum cîțiva ani; atunci s-a constituit familia tînărului colectivist Ciocșir Aurică, iar „nașul” a fost gospodăria colectivă. Amploarea unei nunți se măsoară aici cu numărul trăsurilor ce plimbă pe nuntași. Obișnuit, sînt 3-4. La cea amintită au fost 11. E o cifră care ar merita înscrisă în viitoarea monografie a comunei. Desigur însă că va fi mîine depășită. Nici o cifră nu rezistă prea multă vreme aici. Șeptelul de vaci va spori cu mai bine de două ori în toamna aceasta. Chiar și suprafețele arabile... „sporesc”. Pămîntul nu-i de gumă, nu se întinde, dar se cultivă pe o scară tot mai largă cîte două culturi anual, intercalate sau succesive.

O monografie a comunei ar trebui să aibă la sfîrșit un capitol de pagini albe pentru completări.

„TINERETEA ÎNSEAMNĂ ENTUZIASM”

Numeroase cifre, fapte și întîmplări edificatoare vorbesc de aportul tinerilor la înflorirea comunei. Iar viața tinerilor oglindește procesul uriaș de transformare socialistă de aici. Iată-l, de pildă, pe Sterie Icălaș, tînăr comunist, brigadier la „Viață nouă”. În trecut, cu un pogon și jumătate pe care-l aveau părinții, ar fi fost — la fel ca tatăl, bunicul și străbunicul său — sortit mizeriei și vieții de argat. Azi are o casă îmbelșugată, e căsătorit, are un băiețel și o fetiță. Pe Iulică vrea să-l facă tehnician veterinar, iar pe Leonora să o dea la o școală de balet. Om de bază în gospodărie, harnic, priceput, perseverent, Sterie Icălaș a vorbit la tribuna recentului Congres al Uniunii Tineretului Muncitor despre munca și viața tinerilor din comuna sa, despre luminoasele perspective ce le sînt deschise.

Ca și Sterie Icălaș, fruntași ai luptei pentru înflorirea gospodăriilor colective, sînt și tinerii brigadieri Ornoiu Ion și Dudoiu Anghel.

lina de la „Înainte” sau Manea Vasil de la „Vasile Roaită”, sînt sute de tineri și tinere șefi de echipe, șefi de atelaje și simpli colec-tiviști în brigăzile de cîmp și zootehnice. Iar în afară de activitatea în cadrul gospodăriilor mai există, de pildă, acțiunile de muncă patriotică. În evidența comitetului comunal U.T.M. sînt înscrise două vagoane de fier vechi colectat, mii de ore prestate la construcții de grajduri, îngrijirea culturilor de porumb pentru siloz, amenajarea celor patru parcuri din comună etc.

Cum să încapă toate acestea într-un singur reportaj? Îi mărturisesc încurcătura lui Icălaș cu care m-am împrietenit de cînd sînt în Poiana Mare. Mă privește întîi serios ca și cum ar lua parte la necazul meu și deodată izbucnește vesel în rîs.

— Ei, frate, descurcă-te. Ce credeați? Păi în comună avem sute de tineri, numai utemiști vreo 850. De, tinerețea înseamnă entuziasm!

SUGESTII

Un grup de colectiviști de diferite vârste stăteau la sfat în fața căminului cultural. Subiectul discuției: întoarcerea pe pămînt a navei-satelit sovietice. În Poiana Mare, unde sînt difuzate 2.200 de numere din 66 titluri de periodice, oamenii sînt la curent cu toate veștile din lumea întregă. Și noutățile din sat vehiculează astăzi cu mijloace moderne. Utemista Vrăjitoru Elena, de 19 ani, e redactor responsabil al stației locale de radioficare. Zilnic stația locală are emisiune de o jumătate de oră în care sînt trecute în revistă succesele colectiviștilor.

Lîngă cămin se întinde cel mai mare parc din comună. Înainte aici a fost conacul moșierului Magereanu. Discuția alunecă spre trecut, cînd existau la Poiana Mare patru moșieri. Lor le aparținea pămîntul, la ei munceau oamenii ca argași și dijmași, pe ogoarele lor își îngropau tinerețea mii de țărani.

— Și ce mînceau oamenii?

— Mămăligă și udătură.

Udătură. Cuvîntul n-a fost pus întîmplător. Usturoiul pisat, ciorba de buruieni sau do-
vleacul copt nu-s *mîncare*, ci *udătură*, pentru că nu hrănesc, ci doar ajută mămăligii să lunece pe gît. Cineva propune să scriu despre ceea ce se consumă astăzi ca alimente. Alții se opun. Belșugul alimentar e de la sine înțeles într-o comună în întregime colectivizată. Să scrie tovarășul gazetar despre tinerii căsătoriți care-și construiesc case, despre cinematograful, electricitatea, despre biciclete... Ba pe astea poate să le lase de-o parte, c-au

ajuns acum ca oalele de bucătărie; unde te-ntorci dai de ele. Astăzi motoretele și motocicletele încep să fie la modă.

OFENSIVA CULTURII

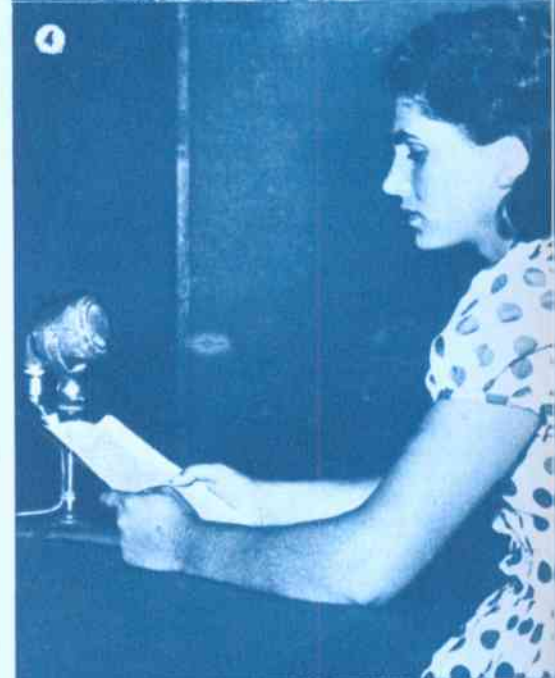
Există astăzi în Poiana Mare o adevărată ofensivă a frumosului și culturii. Un cămin cultural cu 11 colective de muncă, un teatru de vară, trei colțuri roșii, o bibliotecă cu 7.600 de volume, 44 cercuri de citit, trei terenuri de volei și două de fotbal — iată cîteva elemente care alcătuiesc baza materială a activității culturale-sportive în comună. Tineretul din Poiana Mare se mîndrește, pe drept cuvînt, cu ansamblul coral de 60 de persoane, cu echipa de teatru (care a pus în scenă între altele: „Năpasta”, „Take, Ianke și Cadîr”, „Recolta de aur”), cu cele patru brigăzi artistice de agitație și cu cele patru echipe de fotbal (din care se selecționează o reprezentativă pentru meciurile cu alte comune). Există artiști amatori și sportivi. Tinerii colectiviști Stanciu Constantin și soția sa sînt buni dansatori, soții Ciortan sînt apreciați soliști vocali. De pasiunea pentru lectură a tînărului brigadier colectivizat Dinu Emil știe toată comuna. Utemistul Măndoiu Ștefan, de la G.A.C. „Viață nouă”, e un fel de Petchowschi local, Lestaru Vasile de la S.M.T. „Poiana Mare” a cucerit gloria sportivă, clasîndu-se primul într-un concurs de ciclism organizat aici.

★

Poiana Mare e o comună străveche. Veacuri de-a rîndul, oamenii au trăit în sărăcie, iar tinerii n-aveau altă perspectivă decît silnica trudă pe pămînturile moșierești. Acum însă, în anii puterii populare, comuna cunoaște o năvalnică dezvoltare. Colectivizarea le-a adus țărănilor muncitorii bunăstarea, belșugul, „viața nouă” înscrisă în numele uneia din gospodăriile agricole colective din comună.

VALERIU CIOLACU

- ① Tineri din brigada a 9-a de la G.A.C. „Viață nouă” muncind la însilozarea porumbului
- ② Moment satiric într-un spectacol al brigăzii artistice de agitație de la Școala elementară de 7 ani nr. 1
- ③ Tînărul brigadier zootehnist Sterle Icălaș „cîntă-rînd” un boboc de gîscă
- ④ Utemista Vrăjitoru Elena citînd „Buletinul de știri” la stația locală de radioficare
- ⑤ „Strugurii coarnă sînt foarte buni pentru desert” — ne-au declarat tînărul colectivizat Dobre Gh. Dobre și soția sa, pe care-l vedem fotografiați în umbrarul din fața locuinței lor

pericolu

După anunțarea reluării experiențelor atomice de către S.U.A. în luna mai anul acesta, după zborul provocator deasupra Uniunii Sovietice și după torpilarea conferinței la nivel înalt de către cercurile imperialiste, fiecare a simțit mai puternic pericolul războiului. Documentele pe care le publicăm mai jos arată ce ar însemna un conflict atomic, precum și nenorocirile pe care le provoacă în lumea întreagă, în fiecare zi, bombele care au explodat în cursul experiențelor. Prin cunoașterea acestor orori, fiecare va lupta cu și mai multă voință pentru pace, împotriva acțiunilor nebunești ale imperialiștilor.

„Homo sapiens“ a descoperit radioactivitatea la un milion de ani după apariția lui în lume. Radioactivitatea era impregnată în leagănul lui — pământul erei terțiare. Driopythecus, pythecantropus, synantropus, omul de Neanderthal, de Aurignac și de Cro-Magnon respirau radium, erau atinși la fiecare minut de o mie de raze cosmice, erau loviți de razele gamma emanate de suprafața pământului; erau stropiți de carbon 14 amestecat în apa ploilor. În corpul lor exploda în fiecare minut o jumătate de milion de atomi radioactivi ce erau emanați din razele beta; dar abia în 1895 fizicianul Roentgen descoperea razele X; în 1898 Marie Curie descoperea radioactivitatea naturală, iar în 1934 soții Joliot Curie descopereau radioactivitatea artificială. Radioactivitatea a făcut totdeauna parte din atmosfera naturală a omenirii. Sîntem așa cum sîntem deoarece sîntem expuși unei anumite doze de radiații. Dacă această doză ar fi fost mai mică sau mai mare de-a lungul sutelor de mii de ani de la apariția noastră în lume, noi am fi fost altfel: mai buni sau mai răi, nu știm, dar, desigur, altfel.

Din 1945 pînă astăzi, după 150 de explozii atomice și termonucleare, radioactivitatea a crescut în atmosferă și deci și în interiorul corpului nostru.

Problema care se ridică în prezent în fața științei nu mai este de a stabili dacă această radioactivitate are influență asupra omenirii, ci care este această influență. Mai mult, problema nu este de a ști dacă creșterea radioactivității este periculoasă, ci în ce măsură.

Ați accepta să beți o doză de arsenic?

Discuțiile între specialiști riscă să semene confuzii în opinia publică mondială. Auzind pe un savant că „doza tolerabilă“ este de 5 roentgeni pe an, iar altul afirmînd că este de 30, omul de pe stradă se liniștește: dacă ar fi fost un pericol real, își spune el, specialiștii ar fi de acord între ei.

Dar ar fi el oare dispus să înghită o anumită doză de arsenic dacă un specialist l-ar asigura că încă „nu este periculoasă“ în timp ce altul ar afirma contrariul? Și mai ales ar fi el dispus să pună în felurile de mîncare praf de arsenic în speranța că-l va termina înainte de a deveni vătămător?

„Experții nucleari (dumnezeu să-i binecuvînteze!) au calculat că «doza nu este periculoasă» pînă la o zecime. Dar nepotul și nepoata mea au fiecare cîte 5 picioare și inteligența lor este infinitesimală” — a scris un anonim (era atomică are deja poezii ei) cu un dispreț

ironic, arătînd preocuparea nu numai pentru el însuși, ci și pentru urmașii lui.

Pericolele radioactivității sînt triple: ne pot ucide imediat; ne pot ucide încetul cu încetul; îi pot degenera din punct de vedere fizic pe urmașii noștri.

Toți specialiștii sînt de acord că aceste pericole nu sînt probabile, ci pe cale de înfăptuire; dezacordul consistă numai în aprecierea gravității lor.

Unii pretind că la urma urmelor nu este vorba de inconveniente, ci, dimpotrivă, de avantaje, întrucît populația globului ar crește mai repede decît resursele alimentare și deci ar fi necesară o exterminare parțială a speciei. Schimbările speciei printre „supraviețuitori“ s-ar dovedi utile; la Bikini, de fapt, nu s-a creat o specie minunată de cereale?

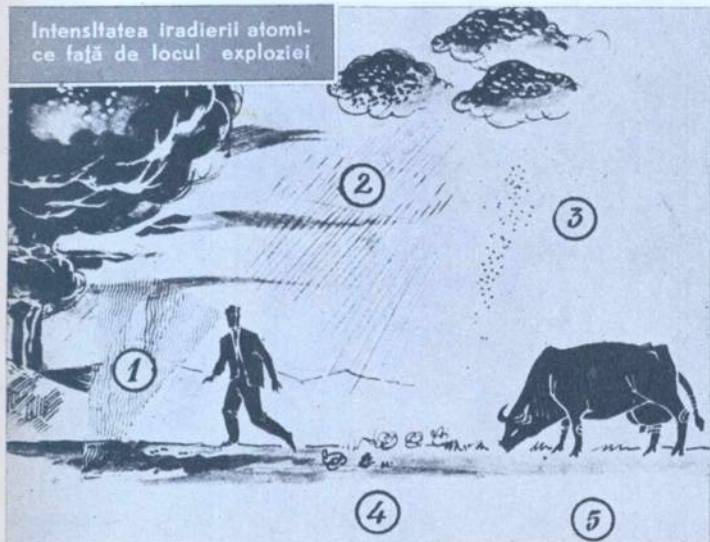
Leucemia crește și ea din pricina radiațiilor

Profesorul englez J. B. S. Haldane a pus problema în mod extrem de simplu: „Ceasul meu este capricios. Este posibil ca eu, care nu mă pricep de loc la ceasuri, să-l repar și el să înceapă să meargă. Dar este foarte probabil că se va opri. Din toate previziunile întîmplătoare asupra consecințelor creșterii radioactivității, ar fi deci indicat să ne oprim la cele mai pesimiste.“ Acum cîțiva ani, de exemplu, „doza tolerabilă“ pentru medicii care manipulează razele X era fixată la 0,2 roentgeni pe zi, apoi a fost redusă la 0,1 pe zi, la 0,3 pe săptămînă și în prezent este la 0,1 pe săptămînă. Nu este exclus să mai fie redusă.

Omenirea se află deci, din cauza exploziilor atomice experimentale, în fața unei probleme cu totul noi și îngrozitor de grea. Arma atomică se prezintă tot mai mult extraordinar de periculoasă. Săgeata sau tunul ucid numai pe cel ce este lovit. Bomba atomică, chiar cînd este numai „experimentală“, poate ucide nu numai pe inamici, pe cei ce o fac să explodeze și pe neutri, dar și pe urmașii noștri, pe urmașii acestora. Cenușa ce cade imediat sau pe o perioadă îndelungată, de la înălțimile spre care a fost trimisă de ciuperca atomică a exploziei, contaminează aerul, ploaia, solul, plantele, animalele și deci și omul, fie direct, fie prin alimente și prin iradiația atmosferei, ca și prin celulele sexuale, acționînd asupra urmașilor.

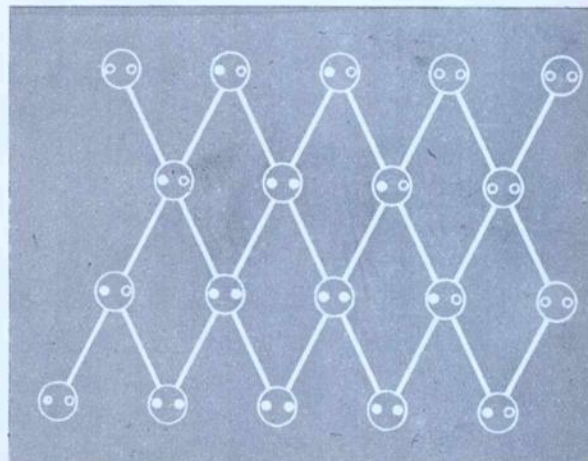
Locuitorii din Hiroșima sînt adevărați cobai în ceea ce privește urmările iradiațiilor asupra indivizilor din generația atinsă de cenușa radioactivă. Accumularea stronțului 90 în oase are ca rezultat la Hiroșima, după o perioadă de 6 ani de incubație, o frecvență a leucemiei de 5 ori mai mare ca aceea înregistrată în alte orașe ale Japoniei. Și de la bomba din 1945 au mai explodat alte 150 de bombe în lume. Care vor fi consecințele pentru noi, care trăim sub amenințarea cenușii lor?

După cum știm, toate cazurile de cancer au o anumită perioadă de incubație; cancerul se manifestă uneori la 20 de ani după ce corpul a fost contaminat. Specialiștii fac analize pe indivizi expuși unor radiații asemănătoare celor atomice. În Statele Unite, de exemplu, 3.400 de persoane au fost supuse controlului, dintre care la 1.500 li s-au făcut examene în regiunea timică cu raze X. A reieșit din acest

„PROBLEME ATOMICE“

După lansarea primei bombe atomice, din 30.150 de copii născuți în timp de 9 ani, 4.282 (cca. 15%) prezintă anomalii; în afară de cei 471 născuți morți, au trebuit să fie întrerupte 181 de sarcini; 1.046 de copii au prezentat deformații ale sistemului osos, vascular, nervos și deformații ale pielii; 429 s-au născut cu auzul și mirosul defectuoase; 254 — cu deformații la buze sau la limbă; 59 — cu buză de iepure; 243 — cu deformații în organele interne; 47 — cu creierul anormal; 25 — fără creier; 8 — fără orbite.

atomic

control că mulți dintre ei au fost atinși de leucemie, osteosarcom și carcinom al glandei tiroide; nici o astfel de tumoare n-a fost descoperită la aceia care nu fuseseră supuși radiațiilor. În Anglia s-a obținut un rezultat asemănător la examinarea copiilor care fuseseră supuși radiațiilor în timpul vieții intrauterine; la ei este mult mai răspândită leucemia decât la alți copii. Optimiștii răspund acestor observații spunând că cantitatea radiațiilor produse de exploziile nucleare este cu mult inferioară aceleia pe care un individ o absoarbe printr-o simplă radiografie, ceea ce este exact pînă în prezent, dar nu pe punctul de a ne liniști.

Un roentgen scurtează viața cu 15 zile

„Stronțiu 90”, denumit purtătorul cancerului oaselor, fiindcă se depune pe scheletul oamenilor, este absorbit de sol (îndeosebi dacă este sărac în calciu) și de plante prin frunze. Noi îl absorbim prin legume, carne (îndeosebi carnea animalelor ierbivore) și în special prin lapte. Astfel, copiii absorb stronțiu de 5 ori mai mult decât adulții, și această cifră crește la 10 la unele popoare care se hrănesc cu orez (ca japonezii). Vom avea oare, prin urmare, o creștere a cancerului în rândurile generației noastre? Răspunsul este categoric da; nesiguranța privește numai amploarea răspîndirii acestei boli. Dar aceasta nu constituie în nici un caz o liniștire pentru noi. Irradiația cronică a țesuturilor provoacă scleroză și tulburări de circulație analoge. Chelirea, încărunțirea, cataracta, sărăcirea celulelor sexuale și sânguine sînt consecințele acestor două procese. Ne întrebăm în ce măsură radioactivitatea naturală se află printre factorii senilității.

Pe baza experienței de laborator, putem trage concluzia că iradiația unui roentgen într-un corp uman îi scurtează viața cu 15 zile; 50 de roentgeni în 30 de ani îi scurtează viața cu 2 ani. Mai mult, iradiația de un roentgen asupra unui individ scurtează cu 20 de zile viața fiecărui dintre descendenții săi.

Copiii noștri sînt amenințați

Pînă în prezent, cele mai intense preocupări ale savanților se concentrează îndeosebi asupra generațiilor viitoare, deoarece, dacă creșterea actuală a radioactivității poate influența în mod negativ un procentaj restrîns de oameni în viață, ea va avea fără îndoială o influență nefastă asupra unui număr mare de ființe din generațiile viitoare.

Această deosebire este, natural, foarte importantă pentru știința bazată pe statistici. Dar pentru fiecare dintre noi nu este o consolare să ne gîndim că mulți dintre nepoții noștri vor fi diformi, iar noi nu vom fi loviți decât peste 10 ani de cancerul osos provocat de bomba H de la Eniwetok, din 1954. Pentru cancerul care ne va lovi pe unii din noi putem aștepta pînă în 1965—1970; dar în 1962 vom vedea consecințele bombei A de la Hiroșima asupra urmașilor supraviețuitorilor japonezi ai acestei explozii.

După cum știm, corpul omenesc este alcătuit din celule, fiecare avînd un nucleu, care se reproduce, divizîndu-se în două celule

sexuale (gonoizi, adică spermatozoizi masculini și ovule feminine); ele se împart în așa fel încît fiecare celulă fiică nu conține decît jumătate din elementele materne. Unitatea se reconstituie prin fecundare. Caracteristica celulelor sexuale este că ele conțin un lanț de perechi de elemente care determină transmiterea caracterelor ereditare. Lanțul se divide în jumătate, perechile se reconstituie în urmaș. Caracteristicile părinților unele apar ca dominante, altele rămîn latente. Cînd se produce întîlnirea celulelor care posedă caracteristici latente egale, acestea vin la suprafață și predomină.

Tocmai în acest mecanism complex constă tragedia pentru succesorii noștri. Celulele sexuale sînt deosebit de sensibile la radiații. Gonoizii sînt alterați, dar aceasta nu presupune nici o urmare în noi înșine. Dar alterarea rezistă și este transmisă fiilor noștri; se poate întîmpla ca ea să continue să rămînă latentă și în ei.

1% mai multe „mutații” ar da naștere la 2.000 de „monștri” în plus

Apoi ele se întîlnesc cu altele care poartă celule alterate: caracterul latent devine dominant și intervine o „mutație”. Radioactivitatea naturală produce un număr anumit de mutații. Cîte va produce radioactivitatea artificială care continuă să se acumuleze în gonoizii noștri în urma experiențelor?

În 1955, raportul Consiliului medical de cercetare afirma că a suta parte din conținutul total al radioactivității produse de explozii atinse deja gonoizii. Un an după aceea, Academia de științe americană anunță cifra de 8,3 %, dar imediat a rectificat-o, afirmînd că era vorba de o greșeală și precizînd-o la 3,3%. Creșterea mutațiilor chiar numai cu 1% nu este oare semnificativă?

Profesorul Haldane a calculat că ele ar putea da fiecărei generații 2.000 de „monștri” în plus în lumea întreagă. Vicepreședintele Fundației „Rockefeller”, d-l Warren Weaver, a calculat că generația noastră a avut deja 6.000 de copii anormali. Trebuie să adăugăm că tendința spre mutații (schimbări) capătă un caracter ereditar în așa fel încît, în afară de schimbările imediate, există riscul unei adevărate „fugi”, al unei debandade generale a caracterelor ereditare, tradiționale ale speciei noastre.

O listă completă a schimbărilor monstruoase provocate de radioactivitate ar fi prea lungă. Să spunem pe scurt că creierul și scheletul sînt deosebit de vulnerabile. Viața umană normală depinde de funcționarea normală a creierului.

9.000 de savanți din 43 de țări au semnat apelul lansat de deținătorul Premiului Nobel pentru chimie Linus Pauling, apel care spunea, printre altele, că „explozia fiecărei bombe de experiență depune în lumea întreagă elemente radioactive. Fiecare nouă cantitate de radiații cauzează prejudicii sănătății ființelor umane din întreaga lume, precum și plasmei generatoare de viață, provocînd o creștere a numărului copiilor din generațiile viitoare care se vor naște cu deficiențe foarte grave”.

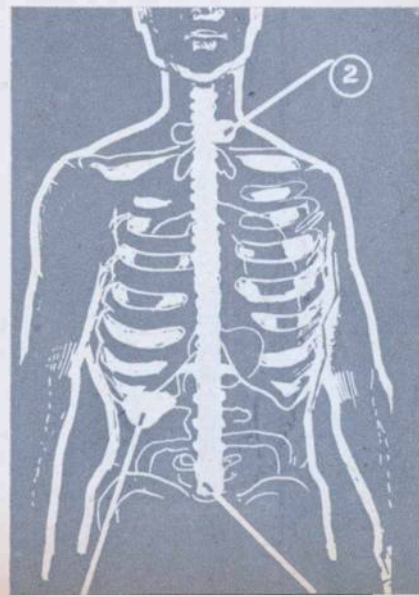
COPII NĂSCUȚI FĂRĂ CREIER

Urmările radiațiilor asupra descendenților

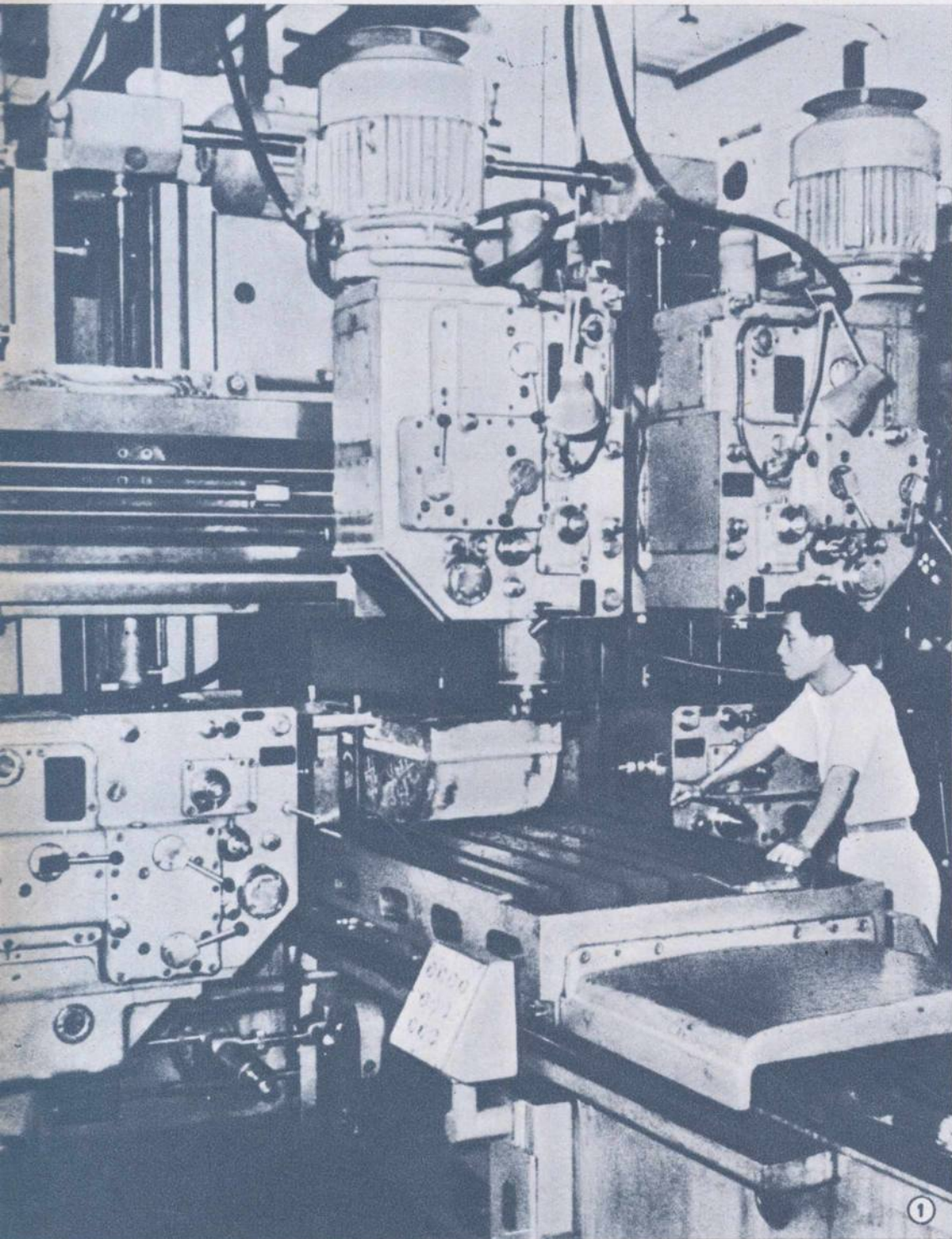

A cum 15 ani, prima bombă atomică îi contaminase pe părinții lui. Agenția japoneză „Kiodo” a transmis știrea că soția unui funcționar a dat naștere unui copil fără creier, care a murit la 24 de ore după naștere. Mama lui, o femeie tînără de 28 de ani, a declarat că a suferit influența radiațiilor atomice ale bombei aruncate la Nagasaki în 1945; soțul ei se găsise și el într-o situație asemănătoare. Nici unul, nici celălalt nu avuseseră leziuni. Medicii au putut trage astfel concluzia că starea anormală a copilului era rezultatul radiațiilor de care fuseseră atinși părinții lui acum 15 ani. În ultimii ani au fost înregistrate multe cazuri de copii născuți fără creier sau prezentînd deformări cerebrale. În toate cazurile era vorba de copii născuți morți sau prematuri.

Zonele organismului uman cele mai afectate de radiațiile atomice

Un viitor luminos

① În uzinele de stat, tinerii se familiarizează cu tehnica modernă.

② O tabără de vară pentru elevii originari din Vietnamul de sud care studiază în Vietnamul de nord.

③ Astăzi, în Vietnamul de nord eliberat, copiii trăiesc din ce în ce mai fericiți.

Ieșit din îndelungata noapte a colonialismului, tineretul vietnamez s-a angajat cu entuziasm în slujba patriei încă de la crearea Republicii Democratice Vietnam, la 2 septembrie 1945.

Atât în formațiunile armate cât și în producție, tineretul a jucat un rol important în timpul războiului de partizani (1946—1954). Sacrificiile sale au contribuit în mod eficace la prăbușirea forțelor colonialismului agresor și la apărarea independenței.

După restabilirea păcii, în regiunea de nord a Vietnamului, complet eliberată, tineretul muncește fără răgaz pentru vindecarea rănilor războiului, pentru construirea socialismului și luptă alături de frații lui din

NEGOTUL CU OAMENI

În Caraibe s-a descoperit că se practică negoțul cu oameni. În această regiune a golfului Mexic, unde acum un secol veneau din Africa corăbiile neguțătorilor de sclavi cu încărcături de „lemn de fildes” și negri în lanțuri, acum două luni s-a descoperit că există negoțul cu oameni tineri. Este vorba despre practica utilizată în Republica Dominicană sub fosta conducere a dictatorului Trujillo, care a recurs la aceasta pentru nevoile politicii sale provocatoare.

Acum un an, în primăvara și vara anului 1959, o companie de zahăr dominicană din Rio Haina angaja în Spania oameni săraci, șomeri. Li se promiteau de lucru și un contract bun.

Doză sute de tineri s-au lăsat adomeniți și, pentru a scăpa de viața

lor grea, au acceptat să meargă să muncească în Republica Dominicană, pe plantațiile de la Rio Haina.

Dar după sosirea lor, nu au fost puși să cultive pământul; ei au fost înrolați în armată. Împotriva voinței lor au devenit membri ai unei „legiuni anticomuniste”. După declarațiile celor care au scăpat mai târziu din capcana neguțătorilor de sclavi ai lui Trujillo, această legiune a fost folosită de trei ori: împotriva Venezuelei, în cursul unei „operații” în aprilie anul acesta, și împotriva democrațiilor dominicane care luptau pentru doborârea dictaturii lui Trujillo. În timpul unei astfel de „operații” și-au găsit moartea 19 spanioli. Legiunea avea și sarcina de a organiza provocări împotriva Cubei.

sud pentru unificarea națională. Tineretul, însuflețit de nobilele idealuri ale păcii și libertății, își consacră patriotismul și entuziasmul său pentru „un viitor luminos”.

În timpul celor 15 ani au avut loc mari schimbări în țara noastră. Pentru a preciza lucrurile, trebuie să arătăm că am îndurat cei opt ani ai războiului distrugător dezlănțuit de colonialiștii francezi ce au fost sprijiniți de imperialiștii americani și n-am putut începe munca pașnică de construire a socialismului în nordul eliberat decât după semnarea acordurilor de la Geneva (iulie 1954).

În prezent, pe lângă cele câteva uzine lăsate în paragină de colonialiștii francezi și care au fost refăcute într-un timp record, și-au făcut apariția sute de fabrici noi. În medie, la fiecare șase zile este pusă în funcțiune o nouă întreprindere industrială. Transformarea socialistă a agriculturii, a industriei, a comerțului capitalist și a cooperăției a fost realizată în mare.

Învățământul a luat o mare dezvoltare, mai ales după lichidarea analfabetismului, spre sfârșitul anului 1958. În anul școlar 1960/1961, în școlile de cultură generală vor studia 1.815.000 de elevi, iar școlile profesionale de gradul doi vor fi frecventate de 23.000 de tineri; mai mult de 12.000 de studenți frecventează cursuri universitare și diverse institute și școli superioare; pe de altă parte, 1.200.000 de adulți urmează cursuri de învățământ serale și fără frecvență. Sintem mândri că de la stabilirea păcii în 1954, în întreg Vietnamul de nord eliberat, învățământul la școlile de toate gradele este predat în limba noastră maternă.

Avem toate motivele să privim viitorul nostru plan cincinal (1961—1965) cu optimism...

Dar bucuria noastră nu este deplină. La sud de paralela 17, unde imperialiștii americani și omul lor de încredere Ngo Dinh Diem

sunt stăpâni, tinerii vietnamezi suferă fizic și moral. Aci au loc arestări, întemnițări, concentrări ale populației, recrutarea forțată a trupelor, șomaj, corupție, teroare, masacre... Iată viața tristă a compatrioților noștri din Vietnamul de sud. Aviația bombardează satele ca în perioada războiului, ghilotina se deplasează dintr-o provincie în alta în urma trupelor de represiune controlate de „consilierii” americani din M.A.A.G. (Grupul de ajutor militar).

Minia și revolta cresc în sudul Vietnamului. Și nici dolarii americani (care alimentează 85% din bugetul lui Ngo Dinh Diem), nici tunurile și nici „consilierii” americani nu vor putea salva marioneta Diem de soarta pe care au avut-o Batista în Cuba, Nuri Said în Irak, Li Sin Man în Coreea de Sud, Menderes în Turcia, acești „oameni ai americanilor”.

TRAN VIET DUNG

MENI ÎN CARAIBE

Iată unele informații care spun multe despre fosta dictatură a lui Trujillo.

Dictatorul a guvernat din 1930 prin teroare. A provocat moartea a 3.000 de dominicani și, în 1937, a numeroși locuitori din insula Haiti. I-a acordat azil lui Jimenez și lui Batista, care au fost izgoniți din Venezuela și Cuba de popoarele lor; faptele relatate de spaniolii din „legiune” dovedesc că ei organizează expediții și provocări împotriva vecinilor lor, pentru a-și restabili dictaturile.

Deși la 3 august Hector B. Trujillo a fost nevoit să demisioneze, familia Trujillo acționează încă în complicitate cu Statele Unite, a

căror companie „National City Bank” controlează de fapt toată economia țării.

Crearea „legiunii anticomuniste” nu este numai acțiunea companiei de zahăr din Rio Haina, ci și a lui Trujillo însuși; în martie 1959, Trujillo încerca să cumpere în Europa, prin intermediul companiei elvețiene „Intermetall A.G.” din Zürich, căști de oțel și diverse muniții.

Dar iată ce simbol al „Jumii libere” oferă această imagine: fiul lui Trujillo dăruiește un cadillac și un mantou de vizon vedetei Zsa-Zsa-Gabor de la Hollywood, în timp ce tatăl lui recrutează oameni în Spania sub pretextul oferirii unei slujbe, oameni nenorociți pe care-i pune să lupte pentru dictatori!

SĂ ÎNVIŢGEM FORŢELE RĂZBOIULUI ŞI FASCISMULUI

de ANDRÉ LEROY
secretar general al F.I.R.

Se discută mult în prezent despre problema tinerei generaţii. Mulţi dintre cei care se prefac că se interesează de această problemă se preocupă puţin de tineret, de speranţele şi viitorul său. Ei nu vor să vadă decât aspectele exterioare, vizibile, ale nenorocirii în care au căzut numeroşi tineri şi nu caută să-i cerceteze cauzele.

Există numeroase probleme ce se ridică în faţa tineretului într-o societate în care aspiraţiile lui sînt înăbuşite. Tineretul are nevoie de acţiune. Aspiraţiile lui sînt în contradicţie cu lumea în care se depun eforturi împotriva naturii lucrurilor, în care se apără idei învechite, o lume în care perspectivele se rezumă la pregătirea distrugerii atomice a omenirii.

Tineretul, în voinţa lui de a merge înainte, se loveşte de obstacolele trecutului, ce sînt ridicate de elementele conservatoare ale societăţii. Problema este de a cunoaşte calea pe care o alege tineretul: aceea a disperării, a capitulării în faţa forţelor care-i încetuşează viitorul, sau calea luptei pentru viitorul său, pentru viaţă.

Tineretul vrea să trăiască şi pentru a trăi el trebuie să contribuie la învingerea forţelor războiului şi ale fascismului, a acelor care vor să-l închidă în alternativa disperării.

„Să învingi şi să trăieşti” era lozincă tînrului erou al rezistenţei franceze, colonelul Fabien.

Ca vechi luptători în rezistenţă, care am luptat pentru libertate, împotriva fascismului, credem că învăţămintele trase din luptele de rezistenţă pot constitui pentru tineret o experienţă valoroasă, o experienţă de luptă în care nu a existat disperare.

Rezistenţa în faţa fascismului hitlerist poate părea pentru tinerii de astăzi o problemă a vîrstnicilor, dar cei mai buni şi mai curăţi luptători ai rezistenţei — Danielle Cassanova,

Zoia Kosmodemianskaia, Rose Blanc, Anne Frank — au fost tineri care niciodată n-au capitulat în faţa forţelor retrograde şi bestiale ale fascismului şi care au preferat lupta în locul pasivităţii.

Fără îndoială că exemplul luptătorilor din rezistenţă le este ascuns tinerilor în unele ţări tocmai pentru că acest exemplu le poate arăta calea cea bună.

În majoritatea ţărilor occidentale, manualele de istorie sînt ciudat de tăcute cînd este vorba de rezistenţă, de lupta împotriva fascismului şi a crimelor sale.

În Germania occidentală, de exemplu, acolo unde eforturile ar trebui îndreptate pentru a împiedica contaminarea tineretului de spiritul nazist, educaţia tineretului este lăsată în seama unor oameni care n-au condamnat cu nimic trecutul hitlerist.

Propovăduitorii celui de-al III-lea Reich n-ar fi găsit o formulă mai bună decît aceea a dr. Lehmann, redactor-şef al unei reviste de istorie şi geografie pentru învăţători, care spune: „Profesorii trebuie să întreţină nu numai în cadrul învăţămîntului şi educaţiei spiritul de revendicare a regiunilor la care nu putem renunţa, ci trebuie să pregătească tineretul german pentru o nouă ieşire în numele Europei”.

Broşuri cu tiraje de 15—20 milioane de exemplare pe an infiltrează zi de zi otrava lor în creierul fără apărare, vorbindu-le despre „croisumul neegalat al Wehrmachtului hitlerist” şi „superioritatea trupelor germane asupra duşmanilor”.

Dar fascismul se străduieşte să atragă tineretul nu numai în Germania occidentală. Se stabilesc contacte şi legături între diferitele mişcări fasciste care au drept scop să folosească setea de activitate a tineretului pentru pregătirea războiului şi pentru fascism: „Tînăra acţiune din Franţa”, „Heimattreue Jugend” din Austria, „Frontul unitar de acţiune naţională” şi „Mişcarea neonazistă” din Italia, „Mişcarea naţională a tineretului german” din R.F. Germană, „Corpurile de viteji”, grupaţi în organizaţia „Tineretul naţional” din Grecia. În Belgia, unele organizaţii profasciste au pus la cale manifestaţii pentru amnistierea criminalilor de război.

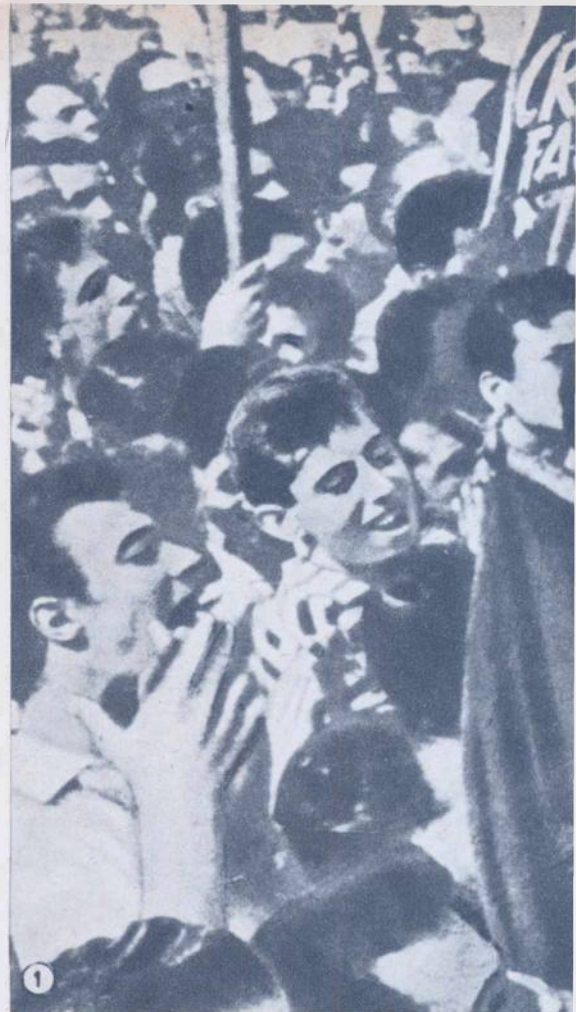
Este adevărat că nu e vorba decît de o mică parte a tineretului, dar aceasta dovedeşte că există o ameninţare care apasă asupra tinerei generaţii şi asupra viitorului ei.

Mişcările de tineret ataşate idealurilor de democraţie şi pace sînt, din fericire, mai numeroase; ele trebuie să vadă pericolul şi să activeze pentru a smulge tineretul din ghearele disperării, fascismului şi războiului şi a-i insufla idealurile luptei pentru libertate şi pace, fără de care nu poate exista un viitor fericit. Trebuie să cităm exemplul membrilor mişcărilor de tineret din Frankfurt pe Main, care au organizat zilele acestea o expoziţie despre crimele naziste, intitulată „Se lasă noaptea în Germania”, care a fost vizitată de mii de tineri.

Eforturile pe care le depun unele organizaţii de tineri germani, ca cele ale tinerilor sindicalişti ce organizează în fiecare an pelerinajul a mii de tineri la fostele lagăre de concentrare hitleriste, trebuie să fie date, de asemenea, drept exemplu.

Organizaţiile fostilor luptători din rezistenţă au de jucat un rol important împreună cu organizaţiile de tineret. Ar trebui organizate întâlniri ale tinerilor cu luptătorii din rezistenţă în care aceştia să povestească despre luptele lor (la care participau şi tinerii de atunci) pentru libertate, independenţă, pentru o viaţă mai fericită.

Pentru tineret, viitorul va fi cel pe care şi-l va cuceri prin luptă.

DENILE

venimentele din Italia sînt o confirmare a ideilor cuprinse în articolul d-lui A. Leroy. Tineretul italian a manifestat pe străzi împotriva neofasciştilor, care pretindeau să-şi ţină congresul la Genua, oraş cu o bogată tradiţie a luptei antifasciste.

Valul de manifestaţii antifasciste a cuprins apoi întreaga Italie. Poliţia a deschis focul: tineri de 15 şi 16 ani au fost răpuşi de gloanţele poliţiştilor puşi în slujba intereselor fasciste ale fostului guvern Tambroni, care se menţinea datorită voturilor fasciştilor.

În întreaga Italie, tinerii antifascişti — comunişti, socialişti, radicali şi chiar democraţi-creştini — au cerut punerea

REZISTENȚEI SÎNT MAREU VII

singele tinerilor din Reggio Emilia, Licato, Catania și Palermo.

Aceasta a fost dovada cea mai strălucită a faptului că idealurile pentru care și-au dat viața atîția partizani italieni nu și-au pierdut valoarea și că încercările de a îndepărta tineretul italian de ceea ce constituie patrimoniul său ideologic — rezistența — au suferit un adevărat eșec.

① La Genua, ca și în întreaga Italie, tinerii au fost în primele rînduri ale manifestațiilor împotriva fascismului

② Numeroși tineri au fost asasinați de poliția italiană cu prilejul manifestațiilor antifasciste. Acest tînar de 20 de ani ciuruit de gloanțe este Lauro Ferioli din Reggio Emilia

③ 5.000 de tineri din Hamburg (R.F.G.) au adus un omagiu victimelor nazismului. Pe pancartă se poate citi „Sachsenhausen (unul din cele mai mari lagăre de exterminare — n.r.), 100.000 de morți”

în afara legii a organizației neofasciste și demisia guvernului Tambroni.

În lupta împotriva fascismului, în aproape toate orașele italiene mari, tineretul a fost un exemplu.

Personalități ale vieții politice și culturale au salutat entuziasmul general prin care tinerii și-au demonstrat fidelitatea lor față de idealurile rezistenței.

În istoria luptei antifasciste din Italia s-a adăugat o pagină în plus scrisă cu

Un post de subscripții pe una din străzile Havanei. Sumele se sîrîng pentru cumpărare de avioane și tunuri împotriva unei eventuale intervenții americane

„ACOLO UNDE STELELE SÎNT ATÎT DE APROAPE...”

Revoluția cubană și mișcarea de tineret

La căderea nopții, în Sierra Maestra, o coloană ciudată în fir indian cobora încet cărările parcurse de atîtea ori de armatele lui Fidel Castro. O călăuză — un țăran —, un ofițer din armata revoluționară și o tînără învățătoare erau urmați de vreo două sute de copii și tineri, care făceau să răsunе văile de cîntece și strigăte vesele. În depărtare, la poalele munților, în întunericul din ce în ce mai mare, licăreau luminile unei tabere.

Unul dintre copii o întrebă pe învățătoare: „Ce este acolo unde stelele sînt atît de jos?” Cîopilul, fiu de țăran din Sierra, vedea pentru prima oară lumina electrică.

De fapt, acolo „unde stelele sînt atît de aproape” se găsesc primele construcții ale cetății școlare „Camilo Cienfuegos”, care va răsări în mijlocul cîmpiei cubane și va primi și educa 20.000 de copii și tineri țărani. Acesta este unul din marile proiecte ale guvernului revoluționar pentru educarea tineretului; tînăra generație a fost și va fi totdeauna un factor de primă importanță în evoluția procesului revoluționar în această insulă a Caraibelor atît de combativă.

Tinerii și revoluția

Revoluția cubană se caracterizează, printre altele, și prin viața celor care au condus-o și au înfăptuit-o. De fapt, nici unul dintre conducă-

torii ei nu are mai mult de 33 de ani. Consiliul de Miniștri ar putea părea conducerea unei puternice organizații politice a tineretului. Tineri au fost și aceia care luptau în munți, avînd în vedere energia și perseverența lor. Tineri au fost și aceia care luptau în orașe, în umbra periculoasă a ilegalității. Majoritatea celor 20.000 de martiri pe care poporul cuban i-a dat ca preț al eliberării sale de sub jugul dictatorial al lui Batista și al opresiunii imperialismului yankeu erau tineri. În Cuba, spre deosebire de ceea ce s-a produs în alte țări latino-americane, ca, de exemplu, în Venezuela, partidele politice și organizațiile acestora de tineret n-au știut să desfășoare lupta împotriva ferocei dictaturi a lui Batista, cu excepția Partidului socialist popular (partidul comunistilor) și a Tineretului socialist. Puternica influență exercitată în Cuba de imperialismul american îi împiedica pe conducătorii politici nehotărîți să organizeze o rezistență împotriva dictaturii, limitînd posibilitățile și influența partidului comunistilor asupra maselor.

Mișcarea insurecțională a lui Fidel Castro, „26 iulie”, a apărut în mod impetuos ca o mișcare revoluționară de masă, care, deși nu avea un tineret organizat într-o uniune de sine stătătoare, se compunea numai din tineri. Același lucru s-a petrecut cu conducerea revoluționară „13 martie”, creată de Jose Antonio Echeverria.

Pe de altă parte, nici sindicatele controlate de „mujalistas”*, nici organizațiile de țărani, foarte rare și slabe, nu aveau secții de tineret.

Totuși, studenții și elevii dădeau dovadă de o înaltă conștiință de luptă în sînul organizațiilor lor. Asociațiile de elevi au fost atît de combative încît Universității din Havana, adevărată fortăreață a rezistenței, i s-au închis porțile din decembrie 1956 pînă în decembrie 1958, cînd revoluția a devenit victorioasă.

Tineretul după victorie

Îndată după prăbușirea dictaturii, în Cuba au avut loc profunde schimbări. Legea reformei agrare i-a descătusat pe țăranii cubani din sclavia semifeudală, făcînd să se diminueze puțin cîte puțin mizeria, marcînd începutul unei vieți noi pentru toți țăranii. Au apărut zeci de organizații de țărani cu secții de tineret. Pentru prima dată, tînărul „guajiro” (țăran — în limba cubană) are posibilitatea de a-și astîmpăra foamea și de a trăi în condiții cel puțin elementare de igienă și demnitate umană. Dar îndeosebi el vede deschizîndu-i-se în față perspective mărețe în domeniul studiilor și sportului.

În același timp, viața tineretului muncitor s-a schimbat radical. Spectrul șomajului era mereu prezent în viața muncitorului cuban.

* Mujal — conducător sindical corupt.

În momentul căderii lui Batista, din 6 milioane de locuitori ai Cubei, 700.000 erau șomeri. Guvernul revoluționar a luat măsuri pentru a se ajunge la rezolvarea acestei probleme complexe. De pe acum, datorită reformei agrare, exodul tăranelor spre orașe scade și progresiv dispăre; crearea accelerată a noi surse de muncă va permite deplina folosire a forțelor de producție. Revoluția a condamnat la dispariție viața nesigură a tinarului muncitor, asigurându-i posibilitatea de a se căsători, de a-și crea un cămin; prezentul este sigur, iar în față are perspectiva unui viitor tot mai bun. „Este revoluția oamenilor simpli, făcută de oamenii simpli și pentru oamenii simpli” — a declarat Fidel Castro într-unul din discursurile sale. Tineretul muncitor din Cuba își făurește o viață nouă și tinde spre împlinirea celor mai înalte aspirații ale sale.

Din preocupările guvernului revoluționar n-au lipsit problemele studențești: reforma învățământului de toate gradele a fost o problemă principală a revoluției. De fapt, astăzi în Cuba, nu numai studenții studiază, ci toată lumea. Toți trebuie să învețe și să-și dezvolte cunoștințele, să știe pentru ce și cum s-a făcut revoluția, cum se prevede împlinirea obiectivelor revoluției. Textele de știință militară — a căror lozincă este o frază a lui Raul Castro („Să facem

din fiecare insurgent un revoluționar conștient”) — sînt studiate nu numai de membrii armatei revoluționare, ci de către fiecare membru al imensei mișcări a găzilor populare existente peste tot în țară.

Astăzi, studenții cubani elaborează planurile de construcție a trei universități ce se vor ridica la Havana, Villas și Oriente; mai mult, se elaborează planurile școlilor noi ce se vor deschide în insulă. Acestea vor fi construite într-o perioadă de un an și jumătate, ceea ce nu s-a făcut în 58 ani de republică a afaceriștilor.

Dispune guvernul revoluționar de fonduri suficiente pentru a asigura o remunerație potrivită pentru miile de noi profesori? Fidel Castro a vorbit despre această problemă la televiziune și a subliniat semnificația și importanța sa; el a făcut apel la voluntari care să urmeze un curs de învățatori de un an și jumătate în Sierra Maestra, la început fără remunerație și apoi cu o remunerație de 50%. A doua zi înscrierile au curs: 5.000 de voluntari pentru 2.000 de locuri!

În același timp, se creează și se dezvoltă noi organizații. Alături de asociațiile studenților și de secțiile tineretului muncitor, a apărut și s-a dezvoltat rapid o nouă organizație de tineret: Asociația tinerilor revoluționari. Tinerii revoluționari de la 14 la 25 ani sînt tineri simpli,

care aderă cu tot entuziasmul lor la programul revoluției cubane și contribuie la realizarea lui prin inițiativa celor mai variate. Asociația tinerilor revoluționari a creat în Sierra Maestra o tabără care primește 50.000 de tineri pentru a le da o pregătire civică, tehnică și în același timp cunoștințe militare. Asociația, care grupează deja mai mult de 100.000 de tineri, îndeplinește un rol din ce în ce mai important în rîndurile tineretului cuban. De asemenea, Tineretul socialist din Cuba, sub lozincă „Să apărăm și să ducem înainte revoluția”, și-a angajat toate forțele în uzine, în asociațiile studențești etc. pentru a antrena tineretul în lupta pentru desăvîrșirea revoluției.

Tineretul cuban este unit, manifestîndu-și patriotismul în lupta sa entuziastă pentru apărarea revoluției, și este gata să-și dăruiască chiar viața, dacă va fi necesar, pentru a o apăra. Mereu în primele rînduri, tineretul este speranța întregului popor, care, pentru că vrea să trăiască în pace și să muncească pentru bunăstare, să rămîne vigilent în fața amenințărilor demente ale imperialismului nord-american.

Hugo Ravello, președintele Asociației tinerilor revoluționari, spunea la 24 aprilie: „Nu avem decît o lozincă: Patria sau moartea!”

Aceasta este Cuba, „unde stelele sînt atît de aproape”.

ÎN SPANIA ARESTĂRILE CONTINUĂ

a

genția italiană A.D.N. a publicat declarații importante despre persecuțiile politice franchiste ale căror victime sînt tinerii catolici democrați îndeosebi din Catalonia. Aceste fapte — care fuseseră amintite parțial în cursul Congresului național al tinerilor democrați-creștini, ce a adresat o notă de protest Ambasadei Spaniei de la Roma — intervin într-un moment cu totul deosebit. De fapt, Vaticanul a procedat recent la canonizarea „prea-fericitului” Juan de Ribera, episcop spaniol din secolul al XVII-lea. Ceremonia a fost un pretext pentru o adevărată manifestație de „fidelitate catolică a Spaniei”. Personalități oficiale ale regimului franchist — chiar ministrul de Interne — au luat parte la ceremonia din care cercurile Vaticanului au vrut să facă o reafirmare a atitudinii mai mult decît favorabile a bisericii față de „foarte catolica” Spanie.

Documentele publicate de A.D.N. sînt elocvente. Le reproducem integral:

„În urma primei călătorii a lui Franco în Catalonia, la Palatul muzicii din Barcelona s-a produs un incident în momentul executării «Cîntecului Senyera» pe care-l murmură și o parte a publicului. Aceasta a dus la arestarea a 20 de tineri aparținînd mișcărilor catolice, congregațiilor «Mariei», «Cercetătorilor» etc...

La 13 mai, cînd dr. Jordi Pujol, membru al Institutului catolic de studii sociale, a fost condamnat de Tribunalul militar special la șapte ani de temniță, ceilalți deținuți fuseseră puși în libertate. Mai mulți dintre aceștia au făcut următoarele declarații la Barcelona, în prezența unui notar. Declarațiile au fost publicate cu precauțiile care se impun:

1) M.S., student în medicină. Arestat la 19 mai 1960, la Palatul muzicii din Barcelona, pentru că avea asupra lui textul poeziei lui Maragell: «Cîntecul Senyera». A fost condus la comisariat și i s-a spus că va fi tratat drept comunist; a fost bătut și lovit cu picioarele în abdomen. În cursul interogatoriului, care a durat mai mult de o oră, a fost din nou lovit. (Declarația are în anexă un certificat medical prin care se dovedește existența a numeroase leziuni.)

2) L.S.V., inginer chimist de 29 de ani. Arestat acasă, a fost dus la comisariat la 20 mai. Lovit sălbatic, s-a prăbușit. A fost apoi din nou lovit cu bastonul de cauciuc în cap, pe spate, la tălpi.

3) E.B.P., muncitor, 19 ani. Arestat la 19 mai împreună cu fratele său la ieșirea din Palatul muzicii. La comisariat a fost închis într-o carceră în care se mai afla o altă persoană plină de sînge.

A fost interogat de două ori și insultat în fața preoților. În cursul celui de-al doilea interogatoriu, a putut auzi cum în camera de alături era lovit avocatul L.C. Un polițist a declarat: «Acest C. este bătut fiindcă este stupid: nu vrea să spună nimic».

4) D.E.L., 25 de ani, licențiat în științe. Arestat la ieșirea din Palatul muzicii la 19 mai și dus la comisariat. Polițiștii care au găsit asupra lui «Breviarul social al lui Pius al XII-lea» și-au bătut joc de carte și de «catolicii universalii». A fost lovit în cap, în piept și în mai multe părți ale corpului. Apoi a fost dus într-o carceră în care se afla I.E., pe care polițiștii l-au bătut pînă la sînge și l-au insultat în mod grosolan. Cînd au terminat, polițiștii aveau atîta sînge pe ei, încît unul și-a șters miinile cu cămașa victimei.

5) L.P.O., 19 ani, funcționar. Arestat la 19 mai la domiciliu, interogat timp de o oră, lovit cu bastonul de cauciuc; a fost și el insultat de polițiști în mod grosolan. Polițiștii spuneau că congregația «Mariei» a iezuiților din Barcelona servea numai pentru a masca manevrele comuniste.

6) J.C.R., 29 de ani, ziarist. Arestat la ieșirea din Palatul muzicii cu I.E.A., a fost dus la comisariat, unde polițiștii l-au atacat și l-au lovit cu brutalitate, l-au aruncat pe jos și l-au călcat în picioare. A fost interogat timp de 45 de minute de 4 polițiști despre evenimentele de la Palatul muzicii; a urmat un nou interogatoriu de o jumătate de oră, însoțit de lovituri, și această metodă a continuat timp de 10 ore. A doua zi, la 20 mai, același tratament, fără ca arestatul să se fi putut odihni. La 21 mai, polițiștii s-au limitat la două ședințe cu pauze mai lungi. La 22 mai a avut loc un nou interogatoriu de mai mult de 2 ore și jumătate, în timpul căruia a fost bătut. În timp ce era dus la carceră, s-a întîlnit cu dr. Jordi Pujol, care-și țira picioarele umflate din cauza loviturilor”.

Mărturiile agenției italiene vin să confirme concluziile ziaristului J. Ratzer publicate recent în „Tineretul lumii”, după călătoria sa în Spania în cadrul delegației F.M.T.D. Tineretul spaniol nu este „adormit” de perioada îndelungată de dictatură franchistă; dimpotrivă, el se opune în mod curajos activității de înăbușire a libertății pe care o desfășoară regimul lui Franco.

Sinistra „Guardia civil” cu bicornul tradițional
Pe aceste gărzi se bazează guvernul lui Franco

PENTRU

reforma

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

de ZULEIKA ALAMBERT
correspondent din Brazilia al
revistei „Tineretul lumii”

În prezența a 100 de delegați și observatori a avut loc în luna aprilie prima Conferință a studenților latino-americani la Sao Salvador, oraș în statul federal brazilian, în Bahia. La terminarea lucrărilor, au fost aprobate rezoluții importante al căror scop principal este să ducă învățămîntul superior latino-american la înălțimea necesităților continentului.

Fosta capitală a Braziliei, Sao Salvador, oraș bogat în tradiții și amintiri istorice, este astăzi legat de toate evenimentele vieții din țară. Centru cultural, cu una din cele mai importante mișcări democratice studențești, acest oraș i-a primit cu multă căldură pe toți reprezentanții studenților, dornici să dezbate probleme importante ale democratizării învățămîntului.

La această conferință, organizată de Uniunea națională a studenților din Brazilia (U.N.E.B.), în cooperare cu U.I.S., au participat delegații din următoarele țări: Argentina, Bolivia, Brazilia, Chile, Cuba, Ecuador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Pa-

nama, Porto Rico, Republica Dominicană, San Salvador, Uruguay, Venezuela, precum și reprezentanți ai U.I.S., C.O.S.E.C. și O.R.E.L.

Expunându-și părerile și transmițînd informații în legătură cu universitățile din țările respective, participanții au putut înfățișa un tablou destul de fidel al situației obiective a învățămîntului superior din America Latină.

Cu excepția citorva particularități cu caracter național, intervențiile la această conferință au făcut să reiasă trăsăturile comune care unesc diferitele universități latino-americane în lupta pentru reforma și democratizarea învățămîntului, trăsături care se pot rezuma la următoarele:

1) Absența studiilor tehnice, indispensabile pentru progres. Aceasta face ca învățămîntul superior să nu urmeze procesul de evoluție economică a fiecărei țări. Predomină studiile de filozofie și drept.

2) Amestecul forțelor străine în universități, în exercitarea conducerii și autonomiei

lor. Absența sistemului de cercetare liberă și independentă.

3) Absența unei alegeri exigente a profesorilor, care sînt desemnați pe baza unor interese particulare.

4) Universitatea a devenit o întreprindere comercială, ceea ce o îndepărtează de adevăratele ei scopuri.

Diferitele probleme dezbătute aveau un obiectiv comun: să constituie o campanie de clarificare, în toate asociațiile naționale studențești și culturale, asupra democratizării studiilor superioare, pentru crearea condițiilor necesare ca toate clasele sociale să aibă posibilitatea să pătrundă în universitate, posibilitate care pînă acum este numai un privilegiu al claselor favorizate din punct de vedere economic.

Conferința s-a desfășurat într-un climat de cooperare sinceră între toți participanții. Discuțiile în ședințele plenare, prezidate de Manoel Conrado din partea U.N.E.B., și în comisii au adus o contribuție însemnată la o mai bună cunoaștere reciprocă a problemelor care se ridică în fața studenților din diferite țări ale continentului latino-american.

La conferință au participat personalități eminente ale vieții culturale, precum și reprezentanți ai statului Bahia. Conferința a adoptat rezoluții importante, ce constituie o bază de luptă pentru ridicarea învățămîntului superior la înălțimea cerințelor unui continent hotărît să se elibereze de obstacolele care-l împiedică să progreseze și să pună capăt condițiilor grele în care trăiesc popoarele noastre.

Într-o declarație, participanții subliniază că lupta mișcării studențești latino-americane trebuie să se orienteze în primul rînd împotriva acestor dușmani comuni: imperialismul nord-american, rămășițele colonialismului și oligarhia semifeodală, care sînt responsabile de starea înapoiată și anormală a învățămîntului nostru superior.

FESTIVALUL ȘI N. A. T. O.

Congresul național al Tineretului socialist din Franța a apreciat într-o rezoluție că „manifestații ca festivalul mondial al tineretului și studenților... nu contribuie la întărirea păcii” și a afirmat că „sprijinirea pe deplin a solidarității occidentale e cea mai bună cheazăie a păcii”?!?!

În aceste luări de poziție nu există măcar cit de cit o logică.

Nu are nici o importanță pentru conducătorii Tineretului socialist din Franța faptul că tinerii din lumea întreagă, veniți din țări cu sisteme economice diferite, se întîlnesc timp de 10 zile, discută, fac schimb de păreri, într-un cuvînt învață să se cunoască mai bine, să se înțeleagă. Aceasta, după părerea lor, nu servește cauza păcii!

Dar „solidaritatea occidentală” atît de trimbițată, a cărei formă esențială este pactul N.A.T.O., poate fi oare cheazăia păcii?

Să amintim că această „cheazăie”, a cărei eficacitate strategi-

că pare îndoielnică chiar promotorilor ei, a costat țările N.A.T.O. în zece ani 493 miliarde de dolari, că ea a făcut să se tripleze cheltuielile militare ale țărilor membre, cheltuieli ce însumează 60 miliarde de dolari în 1959, sumă din care s-ar putea hrăni, îmbrăca și încălța 52 milioane de persoane timp de 15 luni!

Desigur, poate fi o politică să preferi un pact militar care încurajează cursa înarmărilor. Dar experiența dovedește că această politică nu corespunde intereselor tineretului. Chiar numeroase organizații social-democrate din lumea întreagă gîndesc aceasta, iar membrii lor luptă cot la cot cu tinerii de alte păreri, în mod eficace, pentru coexistență și dezarmare. Tineretul lumii a dovedit elocvent că preferă festivalurile mondiale pentru pace și prietenie în locul blocurilor agresive de tipul N.A.T.O.

Un aspect caracteristic al festivalurilor mondiale ale tineretului și studenților: tineri de diferite naționalități manifestează pentru pace și prietenie

Kilometri care servesc cauza păcii

Am primit de la Miss Dorothy Squair, o tânăra de 17 ani din Sheffield (Anglia), o relatare despre acțiunea organizată de tineretul britanic în favoarea dezarmării nucleare:

„Aș vrea să fac cunoscute cititorilor revistei «Tineretul lumii» acțiunile tineretului englez pentru dezarmarea nucleară.

Particip la campania tineretului din Sheffield pentru dezarmarea nucleară și la 15 aprilie am renunțat la vacanță pentru a participa la marșul Aldermaston — Londra. Aldermaston este o bază americană înzestrată cu arme nucleare.

Marșul a durat aproape 4 zile, de la Aldermaston la Reading, apoi de la Reading la Slough, de la Slough la Chiswich și de la Chiswich la Trafalgar Square, în centrul Londrei, pe o distanță de aproape 78 de mile. În a doua zi, aproape 20.000 de persoane participau la marș. Ele reprezentau toate păturile sociale și tendințele religioase; au participat tineri catolici, metodști, comuniști, membri ai organizațiilor studențești, conducători de biserică și partide politice, precum și numeroși străini. În timpul marșului, am primit sprijinul maseilor, care, adunate pe străzi, ne-au aclamat și au purtat drapelele păcii.

Marșul se mărea din ce în ce mai mult și când, în sfârșit, am ajuns la Trafalgar Square eram mai mult de 100.000 de persoane. Era cea mai mare manifestare pe care Londra o văzuse de 100 de ani.

După marșul de la Aldermaston, campania tineretului din Sheffield s-a îndreptat spre uzine, pentru a-i atrage pe tinerii interesați în acțiunile antiatomice; eforturile ce le depuneam erau încununuate de succes: efectivele noastre creșteau rapid. Am organizat un marș de la Rotherdam la Sheffield, pe o distanță de aproape 10 mile; la Witsuntide vă avea loc un alt marș ce va porni de la Londra spre baza nucleară de la Foulness și va dura 3 zile.

Acestea sînt numai cîteva din activitățile noastre în cadrul campaniei tineretului pentru dezarmarea nucleară. Vom lupta pînă cînd șefii de state vor ajunge la un acord care ne va permite să trăim în pace, fără nici o amenințare de război“.

Ce aș face...

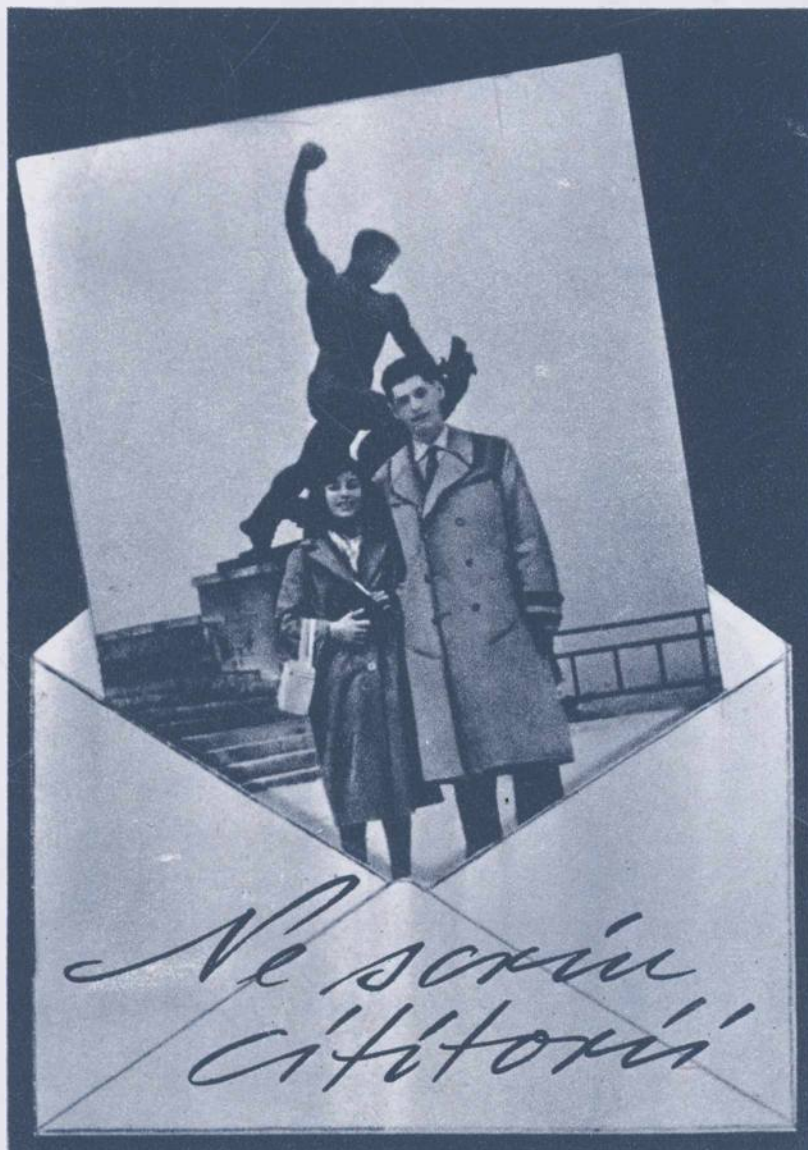
Acum cîteva luni am deschis în coloanele revistei noastre ancheta „Dacă ași fi ministru de

Finanțe“... Ancheta se închisese, și noi primeam încă scrisori. O astfel de scrisoare am primit din partea lui Guéye Cheik Tidiane, funcționar la poștă în Dakar (Senegal). Publicăm această scrisoare, căci ni se pare că ea aduce o completare interesantă anchetei noastre asupra analfabetismului. Corespondentul nostru ar dori ca sutele de miliarde cheltuite în fiecare an pentru înarmări să fie folosite pentru lichidarea neștiinței de carte.

„Dacă aș fi ministru de Finanțe, aș lupta în primul rînd împotriva analfabetismului, pentru con-

tele organizațiilor de tineret, pentru centrele de cercetări, s-ar putea deschide școli de reeducare, școli de ingineri etc. Aș obliga întreprinderile să angajeze personal pentru a micșora șomajul care se ridică la un procentaj de 90% în Senegal, aș deschide case pentru tineri în cele mai importante sate, cămine pentru văduve, azile pentru orbii care își petrec tot timpul pe străzi cerșind.

Iată ce aș face dacă aș fi ministru de Finanțe...“

struirea de școli primare, necesare copiilor de vîrstă școlară, și pentru școli destinate adulților. S-ar putea da posibilitate de a învăța tinerilor care au urmat școala primară, dar care n-au putut să-și continue studiile, prin construirea de licee, colegii, spitale, școli de ucenici, dispensare etc. Ar putea fi pregătiți în centre de agricultură tineri care să lucreze pentru îmbunătățirea culturilor. S-ar putea acorda țăranilor credite care ar putea fi rambursate mai tîrziu. S-ar putea acorda subvenții pentru comite-

Dacă statele...

Dintr-o scrisoare în care Feri Terpini din Kerça (R.P. Albania) ne expune ce ar face dacă ar fi ministru de Finanțe, extragem această concluzie:

„Dacă statele și-ar pune bugetele lor de război în serviciul omenirii pentru 10 ani, cu veniturile care se creează în fiecare an există posibilitatea de a reduce timpul de muncă zilnic, pentru toată lumea, la 5 și 4 ore.

Consultațiile medicilor și me-

dicamentele ar fi gratuite pentru toți. Fiecare ar trăi în pace și în toată lumea ar domni dragostea și prietenia.

Pentru aceasta trebuie să luptăm în fiecare zi, din toate puterile.

Tineretul trebuie să fie în primele rînduri ale acestei inițiative mărețe de realizare a unei păcii trainice în lumea întreagă“.

O adevărată prietenie

Am primit această scrisoare de la György Simon, electrician din Budapesta, care ne spune:

„În august 1956, am găsit un nume (cel al Dimitrenkăi Dencheva, R.P. Bulgaria) într-un exemplar al revistei «Tineretul lumii». Avea 16 ani și dorea să corespundă în limba rusă, pe diferite teme. Acest nume nu-mi spunea nimic, dar, cum eu mă pregăteam atunci pentru examenele de absolvire a școlii medii, mă gîndeam că dacă i-aș scrie aș avea un foarte bun prilej să-mi perfecționez cunoștințele de limba rusă.

În timpul celor patru ani care au trecut după ce am făcut cunoștință, între noi s-a dezvoltat o profundă și sinceră prietenie. N-aș fi crezut niciodată că acest lucru este posibil prin corespondență.

La începutul acestui an, am invitat-o pe Didoșka (așa o numesc eu) să vină să ne viziteze la Budapesta. Însoțită de mama ei, a venit să ne vadă în luna aprilie a.c. Pot să vă declar liniștit că atunci cînd ne-am cunoscut personal n-am resimțit nici cea mai mică decepție și am petrecut împreună în mod plăcut două săptămîni. Iată dovada în fotografia alăturată. Vara viitoare, mă gîndesc să-i fac o vizită în Bulgaria. În fiecare din numerele dv. publicați un mare număr de adrese ale tinerilor care doresc să corespundă. Nu știu în ce măsură sînteți informați despre soarta acestor adrese, ce interes prezintă publicarea lor.

Vă scriu această scrisoare pentru ca să cunoașteți cel puțin un caz și vă rog să primiți mulțumirile mele pentru contribuția dumneavoastră la o asemenea frumoasă prietenie internațională, cum este prietenia noastră“.

Lakatos Iona, Nagykörös III Kinizsi u. 7/b, R.P. Ungară; în limba maghiară, despre cărți poștale.

R.S. Kapur, 339, Model Town, Ambala, India; în limbile engleză și hindusă, despre vignete de pe cutii de chibrituri, fotografii și timbre.

Inge Breuer, Nordhausen, Käthe Kollwitz Str. 1 a. Bez. Erfurt, R.D.G.; în limbile engleză, germană, franceză, rusă, despre sport, cărți poștale, muzică.

Monique Andrieux, 81 rue Blanqui, Bordeaux, Franța; în limba franceză.

Thassos Michaelides, Kimon 51. Larnaca, Cipru; în limbile engleză și greacă, despre timbre și cărți poștale.

Pushpa R. Dave, Universal Stamp Co. Bapesarakuva Road, Vadva, Bhavnagar, India; în limba engleză, despre timbre.

Opauzski Mihály, Budapest II, Frankel Leó u. 114, R.P. Ungară; în limbile franceză, rusă și germană.

Richard Kanwischer, Bad Lauchstädt, Querfurterstr. 40 Kr. Merseburg, R.D.G.; în limbile engleză, germană și rusă, despre timbre, cărți poștale și filme.

Ayeda Kassim Khalil, Training College, Bagdad, Irak; în limbile engleză și arabă, despre timbre și fotografii.

Roberto Orlandi, rue Maréchal Deodoro 1.640, Sao Carlos — S.P., Brazilia; în limbile engleză, germană și portugheză, despre timbre, fotografii, cărți poștale.

K. Szabó Iona Karcag. Bethlen G.u. 16, R.P. Ungară; în limbile engleză, germană și ungară, despre timbre, sport etc.

Devendra Kumar Jain, 3 New Colony, Jaipuria House, Jaipur City, India; în limbile engleză și hindusă, despre timbre, cărți poștale, vignete de pe cutii de chibrituri.

Teng Chung-li 13, Tung-tan Shui-mo, Hutung, Pekin, R.P. Chineză; în limba engleză, despre filatelie.

Soon Sei Seng, Djl: Sei kera 105 H. Medan, Sumatra Utara, Indonezia; în limbile engleză, chineză și indoneziană, despre sport, cărți poștale și vignete de pe cutii de chibrituri.

Thorhallur Sigurdsson, Fálkagata 1. Reykjavik, Islanda; în limbile engleză, germană, suedeză.

Surinder Jain, House Nr. 5.285/3 Ambala City (Pb), India; în limba engleză, despre timbre, cărți poștale și filme.

Kanoso János, Szeged, Honvéd tér 2-6 II. 90,

R.P. Ungară; în limbile rusă, cehă, maghiară, despre sport, vignete de pe cutii de chibrituri.

S.P. Jain, c/o Adarsh-Hostel, Isharda Bld. Amer Rd. Jaipur City, India; în limbile engleză, rusă, hindusă, urdu, germană și franceză, despre timbre, sport, artă, muzică și cărți poștale.

M.M. Azad, c/o The Ahmadies Commercial Co. B.P. 687 Colombo, Ceylon; în limba engleză.

Ivonne Finale, H.L.M. Henri Barbusse, escalier 18, Bondy (Seine), Franța; în limba franceză. Mezőnyárád, Iskola, R.P. Ungară; un grup de elevi între 10 și 14 ani vor să corespundă cu tineri de aceeași vîrstă în limbile germană, rusă și maghiară.

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?

Santi Walter, Viale Roma, 52/a, Perugia, Italia; în limbile franceză, italiană, despre politică.

Renée Beningen, 1 avenue Stalingrad, Villejuif (Seine), Franța; în limba franceză.

Khader Mohammed Abdul Raheem, B.P. 302, Khartoum, Sudan; în limbile engleză și arabă, despre timbre, sport și fotografii.

Abdul Khaleg Ahmad Al Zubaydi, Badra district, Irak; în limbile engleză și arabă.

S. Saidi, Abdel Hakime, Adjoint technique de météorologie, Armée de l'Air, El-Aouina, Tunis; în limba franceză.

Rama Avatara Gupta, Kothi Baboo Ram. Lisari Gates, Meerut (U.P.), India; în limbile engleză și hindusă, despre timbre, monede, cărți poștale.

Chen Ching Yung nr. 12, Fifty-third Lane, Anfu

Lu, Şanghai, R. P. Chineză; în limbile engleză, franceză, rusă, spaniolă, despre timbre și cărți poștale.

Matveieva Ludmila, Zakarpatskaia, Vinogradovo, Dostoievskaja u. 51, U.R.S.S.; în limbile rusă și maghiară, pe diferite teme.

A.M.M. Shabudeen, A 2 Block Flat nr. 16, Armour Street, Colombo 12, Ceylon; în limba engleză, despre timbre.

Böszörmenyi Nagy Agnes, Pécs, Úrögi u 22, R.P. Ungară; în limbile engleză, germană, rusă, despre vignete de pe cutii de chibrituri, cărți poștale și sport.

The Caravan of India, Jaipur, Behind Bhawani Talkies, India; Club de corespondență, schimb de timbre și scrisori cu toate țările, în limba engleză.

Chu Le-kang, 560 Jenan Road (Western) Şanghai, R.P. Chineză; în limbile engleză și chineză, despre timbre și fotografii.

Nouri Shtab Al-Waili, Intermediate Boy's School, Kout, Irak; în limbile engleză, arabă, despre muzică, reviste și timbre.

Kullo Remme, Tallin 22, Kadaka Tee 33 a, Estonia, U.R.S.S.; în limbile engleză și rusă.

Nicolas Mavroyannou, Dherrynica, F/sta, Cipru; în limbile engleză și greacă, despre diferite teme.

Marc Boixander, 2, Villa Jean Jaurès, Clichy (Seine), Franța; în limbile engleză, franceză și spaniolă, despre timbre.

Willy Jones, 25 Weststrasse, Berna, Elveția; în limbile engleză, franceză și germană, despre diferite teme.

Victor Padotan, 22 Second, str. Benoni, Tul, Africa de Sud; în limba engleză, despre filme, muzică, fotografii și vignete de pe cutii de chibrituri.

Kőrösi Imre, Rezsaszentmárton, Ságvári u.1, R.P. Ungară; în limbile franceză și germană, despre muzică, fotografii etc.

D.N. Khatri, Bhaga Talao Near Police Gate, Ghavnagar, India; în limba engleză, despre timbre, fotografii etc.

Miss Chizuko Nagaoka 2-51, Kitasaiwaicho, Nishiku, Yokohama, Japonia; în limba engleză.

Gaal Margit, Budapest, IX. Mester u. 56-58, R.P. Ungară; în limbile engleză, germană și rusă, despre timbre, cărți poștale etc.

Floriti in constructii
**SORTIMENTELE
DE CIMENT**
produse de
**Fabrica de Ciment
MEDGIDIA**
Calitatea superioară
a produselor este
unanim recunoscută

Cravata
este o notă de eleganță
in tinuta unui barbat!
**CUMPĂRAȚI și OFERIȚI
SOȚULUI D. CRAVATE**
produse de fabrica
„ADA MARINESCU”
TIMIȘOARA
Sortiment bogal
de culori și desene

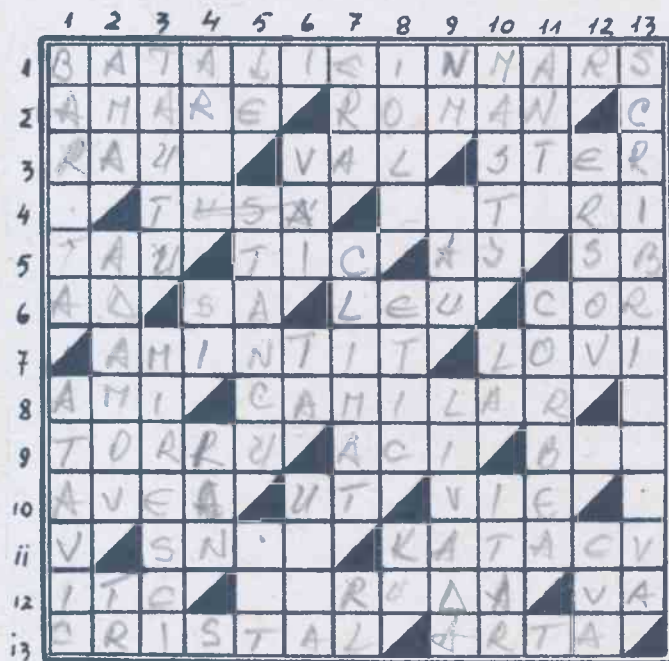
JOCURI DISTRACTIVE

Dezlegarea jocului din numărul trecut

CÎNTECE DE VIAȚĂ NOUĂ

ORIZONTAL: 1) Lumină — Et — Sat; 2) Eliberării — Ni; 3) Octombrie; 4) Eter — Arie — Al; 5) Și-rag — Socor; 6) Chirescu — Hora; 7) Uni — Stema; 8) Ițe — Artist; 9) Stol — Jerea — Ta; 10) Roman — Nume; 11) Amator — Sătulă; 12) Vis — Dura — Ulei; 13) Ar — Paladi — Tia.

VERTICAL: 1) Lerescu — Slavă; 2) Ul — Tihnit — Mir; 3) Minerii — Oraș; 4) Ib — Rar — Ilot; 5) Neo — Gest — Modă; 6) Arcă-Stejarul; 7) Atroce — En — Ra; 8) Eroi — Umăr — Sad; 9) Timiș — Arena; 10) I.B. — Oh! — Tăutu; 11) Răcori — Mult; 12) Anilor — Stelei; 13) Țic — Roaită — Aia.

VITRINA
CU
CĂRTI

ORIZONTAL: 1) Roman de Galina Nikolaeva (3 cuv.); 2) „Rădăcinile sînt...”, roman de Zaharia Stancu — „Scrinul negru”, de G. Călinescu; 3) Autorul unui „Poem despre tinerețea noastră”, apărut recent în Editura tineretului — „Al nouălea...”, roman de Ilya Ehrenburg — Unitate de măsură forestieră; 4) Presa — Căi circulatorii; 5) Posesiv — Autorul romanului „Ora șase”, E.S.P.L.A. — Asztalos István — S. Babaevski; 6) A. Daudet — Posesiv — Semnează volumul de nuvele „Sîngele și apa” — Ansamblu muzical; 7) Revenit în memorie — A izbi; 8) „Bel...”, roman de Maupassant — A scris „Poarta furtunilor”, „Turmele”, „Inimi fierbinți”; 9) Element chimic — În acest loc — Autorul romanului „Viața lui Berejkov”; 10) Nu ducea lipsă — Uba Traian — „Vulpile în... sau arme pentru America”, roman de L. Feuchtwanger; 11) Colac de fire — „O pînză în depărtare” și „Timp înainte” sînt două din romanele acestui scriitor sovietic; 12) Se încurcă uneori... — Poet chilian, autorul poemului „Cîntec de dragoste pentru Stalingrad” — Vasile Alecsandri; 13) Sticlă fină — Măiestria scriitorilor.

VERTICAL: 1) A scris volumul de poezii „La hotarul dintre lumi”, E.S.P.L.A. — Legat de atavism; 2) Amar, fără sfîrșit! — Scriitor sovietic, autorul romanelor „Afacerea pestriților” și „Taina celor două oceane” — Dezlegarea rebusistă a acestor două litere este „perete”; 3) Poet, prozator și dramaturg român contemporan — „Nedeia din Poiana...”; 4) „Omul cu...”, piesă de N. Pogodin — Notă — Mamifer tibetan; 5) Pronume — Autorul romanului „Descult” — Aliment; 6) Între munți — Tudor Arghezi — Eroul romanului „La miezul nopții va cădea o stea”, de Th. Constantin; 7) „... a luminii”, poezie de Victor Tulbure din volumul „Eu nu cînt că știu să cînt” — Stare atmosferică specifică unei regiuni — Remus Luca; 8) Ambarcație sportivă — Moral — În Baku! 9) Nicolae Mărgescu — A scris „La marginea deșertului Gobi”, E.S.P.L.A. 1960 — „... din stepă” de V. Kataev sau „... cu vișini”, de A. Cehov; 10) La ba! mascat! — Lecca Aurel — Se mulează pe picior; 11) Prefix cu întieitate — A scris volumul de versuri „Nu sînt cîntăreț de stele”; 12) „Frații...”, roman de V. Kocetov — Operetă de Lehar; 13) Scriitoare sovietică, autoarea romanului „Tinerețea lui Marx”.

știati ...

... ce se petrece într-un minut?

În timp ce secundarul ceasului dv. face 60 de mișcări înainte, nu mai puțin de 6.000 de meteori cad pe Pămînt și, în același interval de timp, Pămîntul parcurge 1.750 km din drumul său în jurul Soarelui. Într-un minut, deasupra noastră se dezlănțuie treizeci de furtuni și cad 400 m³ de ploaie deasupra continentelor. În același timp, toate fluviile duc 35.000 tone de apă dulce și de aluviuni în mări și oceane.

În medie, în fiecare minut mor 108 persoane, iar în aceeași perioadă de timp, 114 nou-născuți își fac auzite primele lor țipete; printre ei se numără 12 gemeni. În fiecare minut se căsătoresc 68 de persoane și divorțează 6. Într-un minut se efectuează 280.000 de conversații telefonice, se fumează 6 milioane de țigarete și se vînd 110.000 ziare.

Oamenii consumă în 60 de secunde 29.000 hectolitri de băuturi diverse și 4.000 tone de alimente.

Într-un minut, se produc 3.000 tone de cărbune, 700 tone de fier și oțel și se confecționează 4.600 perechi de încălțăminte. În cele cinci continente părăsesc atelierele uzinelor în total 68 de automobile.

... că există cenușă vulcanică sub ghețurile Groenlandei?

O expediție din Groenlanda a descoperit un strat de cenușă de proveniență vulcanică la 45 de metri sub gheață. S-a constatat că provenea din vulcanul Krakatau, care a erupt la 27 august 1883 și a cărui cenușă a făcut înconjurul Pămîntului de 2 ori înainte de a se opri aci. În vremea aceea, erupția a făcut 40.000 de morți. Nu s-a putut măsura întinderea stratului de cenușă.

ȚESĂTURI DE MĂTASE NATURALĂ

*țesătura
cea mai suplă
elegantă
și rezistentă!*

PRODUSE ALE ÎNTREPRINDERILOR

Mătasea naturală

ANA IPĂTESCU și ILIE PINTILIE

acvariu

Răsfoind diferitele cataloage filatelice, constatăm că foarte multe emisiuni de timbre au drept ilustrație plante sau animale. Printre acestea, peștii ocupă un loc important.

Această situație ne-a dat ideea de a vă prezenta câteva noutăți dintre timbrele ce înfățișează viața acvatică, îndeosebi lumea peștilor.

Există mai multe posibilități de clasare. Ne mulțumim să facem o categorisire după apa în care trăiesc. Putem deci distinge două categorii diferite:

Apă dulce

S.U.A.: Somon urcând un torent vijelios în perioada când depune ouăle (verde — 3 cenți), timbrul nr. 1.

Apă sărată

IŃni: Rechin pătat. Remarcați botul, care seamănă cu cel al unui bulldog (10 + 5 cts), timbrul nr. 2.

R.P. Chineză: Telescopul din China. O specie foarte frumoasă de pește de acvariu (fondul albastru marin — silueta aur — 4 iuani), timbrul nr. 3.

Federația Mali: Această republică tinăra din Africa occidentală (fosta Africă occidentală franceză), Federația Mali, a emis între altele o frumoasă serie despre peștii care trăiesc în Oceanul Atlantic. Iată câteva valori:

— *Pseudoscarius Hoefleri* (fond brun, pește de culoarea focului — 5 fr.), timbrul nr. 4

— *Blepharis Critinus* — un fel de pește plat (fondul verde gri — 20 fr.), timbrul nr. 5

— *Acanthurus Monroviae* — o specie de solă (fondul albastru de Prusia — 30 fr.), timbrul nr. 6.

R.P.F. Iugoslavia: Să privim acum și acest mic cal de mare (*Hippocampus Antiquorum*), mîndru, cu „pieptul” bombat și micul său cap de cal, de la care i se trage numele. Este unul dintre cele câteva sute de pești care au supraviețuit direct din timpurile preistorice (fondul verde pal, silueta galben — 10 dinari), timbrul nr. 7.

